

Державний вищий навчальний заклад
“Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”

Економічний факультет
(назва інституту, факультету)

Кафедра обліку і оподаткування
(повна назва кафедри)

БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

Бакалавр
(освітній рівень)

на тему: **Бухгалтерський облік готової продукції в
умовах застосування комп'ютерних
технологій**

Виконала: студентка 4 курсу, групи ОО-42
Напряму підготовки (спеціальності)
071 Облік і оподаткування
Кифорак А.Р.
Керівник: Банашкевич Т.П.
Рецензент: Благун І.І.

Івано-Франківськ – 2021р

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Факультет _____ Економічний _____
Кафедра _____ Обліку і оподаткування _____
Освітній рівень _____ Бакалавр _____
Напрямок підготовки (Спеціальність) _____ 071 "Облік і оподаткування"
(шифр і назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри _____
(підпис)

_____ проф. Баланюк І. Ф.
(прізвище, ініціали)

"12" жовтня 2020 р.

ЗАВДАННЯ

НА БАКАЛАВРСЬКУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

Кифорак Аліна Романівна
(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи "Бухгалтерський облік готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій"

керівник роботи Банашикевич Тетяна Петрівна, викладач кафедри обліку і оподаткування

(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

2. Перелік питань, які потрібно розробити:

- визначити поняття готова продукція, як економічна категорія і її значення в операційному циклі підприємства;
- здійснити оцінку та класифікацію готової продукції;
- вивчити нормативно-правове регулювання обліку руху готової продукції;
- здійснити розробку облікової політики з питання обліку готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій;
- розглянути первинний облік руху готової продукції за допомогою застосування комп'ютерних технологій;

- визначити методи аналітичного і синтетичного обліку готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій;
- визначити бухгалтерський облік руху готової продукції при застосуванні пакетів прикладних програм;
- визначити особливості обліку готової продукції відповідно до міжнародних стандартів;
- розглянути облік руху готової продукції в зарубіжних країнах.

3. Дата видачі завдання 13.10.2020 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1	Розділ 1. Теоретичні основи бухгалтерського обліку руху готової продукції	19.02.2021 р.	виконано
2	Розділ 2. Методика бухгалтерського обліку руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій	16.03.2021 р.	виконано
3	Розділ 3. Удосконалення бухгалтерського обліку руху готової продукції	16.04.2021 р.	виконано

Студент _____
(підпис)

Кифорак А.Р.
(прізвище та ініціали)

Керівник роботи
(підпис)

Банашкевич Т.П.
(прізвище та ініціали)

Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Економічний факультет
Кафедра обліку і оподаткування

ВІДГУК

на бакалаврську роботу
на здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
студентки четвертого курсу групи ОО -42

Кифорак Аліни Романівни

на тему: *“Бухгалтерський облік руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій”*

Актуальність теми. Функціонування підприємств у ринкових умовах зумовлює побудову їх діяльності на принципах конкурентної боротьби. При отриманні господарюючими суб'єктами можливості вибору напрямів власного розвитку, вони одночасно самостійно формують ціну виробленої продукції, наданих послуг чи виконаних робіт під впливом попиту та пропозиції. Адже перевищення встановленого на ринку вартісного рівня на всі види продукції, навіть при умові високої якості останньої, не гарантує підприємству отримання значного доходу. Тому актуальним для кожного товаровиробника постає питання щодо визначення резервів зниження витрат виробництва на основі аналітичних даних при правильності ведення обліку готової продукції і своєчасності контролю за її виготовленням. Все це зумовлює актуальність теми поданого на захист дослідження.

Мета дослідження. Визначення теоретичних та методичних основ обліку руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій.

Об'єкт дослідження. Бухгалтерський облік руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ.

Практичне значення одержаних результатів. Основні положення бакалаврської роботи щодо обліку руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій на підприємстві мають

рекомендаційний характер для практичної апробації.

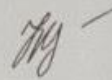
Загальний висновок. Бакалаврська робота Кифорак Аліни Романівни на тему: "Бухгалтерський облік руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій" є завершеним, поглибленим, самостійно проведеним науковим дослідженням, за змістом і оформленням відповідає вимогам щодо таких робіт, допускається до захисту з оцінкою "задовільно", а її автор заслуговує присудження першого (бакалаврського) рівня вищої освіти зі спеціальності 071 "Облік і оподаткування".

Науковий керівник:

викладач кафедри обліку і оподаткування

Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника

"7" червня 2021 р.

Т.П. Банашкевич

РЕЦЕНЗІЯ

на бакалаврську роботу
студентки 4 курсу групи ОО-42

Кифорак Аліни Романівни

на тему: *“Бухгалтерський облік готової продукції в умовах застосування
комп'ютерних технологій”*

Актуальність теми. Головну роль у забезпеченні конкурентоспроможності підприємства відіграє система контролю за реалізацією продукції, оскільки вона впливає на фінансовий результат, який є узагальнюючим показником роботи підприємства. Особливості бухгалтерського обліку руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій є на сьогодні однією з актуальних тем.

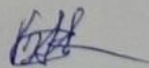
Самостійні розробки і пропозиції автора. У роботі автором досліджено та розкрито методику обліку готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій на базі досліджуваного підприємства.

Практичне значення роботи. Реалізація внесених пропозицій і рекомендацій дозволить покращити фінансовий стан досліджуваного підприємства в умовах антикризового управління.

Загальний висновок. Бакалаврська робота Кифорак Аліни Романівни на тему: “Бухгалтерський облік готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій” виконана відповідно до вимог, які ставляться МОН України до такого виду наукових робіт, допускається до захисту з високою позитивною оцінкою, а її автор Кифорак Аліна Романівна заслуговує на присвоєння кваліфікації бакалавра з обліку і оподаткування.

Рецензент

д.е.н., доцент кафедри
менеджменту і маркетингу
Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника”
“8” червня 2021 р.

Благун І.І.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ РУХУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ.....	5
1.1. Готова продукція, як економічна категорія і її значення в операційному циклі підприємства.....	5
1.2. Класифікація та оцінка готової продукції.....	14
1.3. Нормативно-правове регулювання обліку руху готової продукції	20
РОЗДІЛ 2. МЕТОДИКА БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ РУХУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ В УМОВАХ ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	25
2.1. Розробка облікової політики з питання обліку готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій	25
2.2. Первинний облік руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ.....	31
2.3. Аналітичний і синтетичний облік готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ.....	36
РОЗДІЛ 3. УДОСКОНАЛЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ РУХУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ.....	42
3.1. Бухгалтерський облік руху готової продукції при застосуванні пакетів прикладних програм.....	42
3.2. Особливості обліку готової продукції відповідно до міжнародних станд.....	51
3.3. Облік руху готової продукції в зарубіжних країнах.....	56
ВИСНОВКИ	65
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	75
ДОДАТКИ	81

ВСТУП

Актуальність теми: Завершальним операційним циклом діяльності всіх підприємств є реалізація продукції. На ринку передувє виробничий процес. На ринку збуту потрібно виробляту ту продукцію, яка користується попитом.

Важливе значення у процесі конкурентоспроможності підприємства відіграє система контролю, а саме за реалізаційною продукцією тому, що вона має певний вплив на фінансовий результат, який вважається загальним показником роботи на підприємстві. Забезпечити персонал інформацією для планування майбутніх дій на підприємстві та для прийняття певних рішень є головним завданням обліку. Особливості бухгалтерський облік руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій є на сьогодні досить актуальною темою.

Огляд наукової літератури. Безруких П. С., Виноградов В. В., Грунфест І.Л., Маргуліс А.Ш., Марченко О.К., Кондраков В.Б., Ліберман Л. В., Левін В. С., Розенберг Н. Я., Тішков І. Е., Ткаченко Н. М., Цуркану В. І., Шеремет А. Д., Чечета А. П. Бутинець Ф. Ф., Валуєв Б. І., Голов С. Ф., Жилкіна Л. В., Гуцайлюк З. В., Сопко В. В., Кужельний М. В., Єфіменко В. І., Смоленюк П. С. приділяли увагу цій темі. А саме найбільше уваги приділив та зробив великий внесок у розвиток різних питань обліку готової продукції – Бейгельзімер М. Г. Але питання щодо обліку готової продукції залишилося актуальним і до сьогодні та потребує певних досліджень.

Мета і завдання дослідження: бухгалтерський облік руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій.

Щоб досягнути поставлену мету потрібно виконати такі завдання:

- визначити поняття готова продукція, як економічна категорія і її значення в операційному циклі підприємства;
- здійснити оцінка та класифікація готової продукції;
- вивчити нормативно-правове регулювання обліку руху готової

продукції;

- здійснити розробку облікової політики з питання обліку готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій;
- розглянути первинний облік руху готової продукції за допомогою застосування комп'ютерних технологій;
- визначити методи аналітичного і синтетичного обліку готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій;
- визначити бухгалтерський облік руху готової продукції при застосуванні пакетів прикладних програм;
- визначити особливості обліку готової продукції відповідно до міжнародних стандартів;
- розглянути облік руху готової продукції в зарубіжних країнах.

Об'єктом дослідження є облік руху готової продукції .

Предметом дослідження виступає бухгалтерський облік руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій.

Методи дослідження: методичною ланкою дипломного дослідження є діалектичний метод пізнання явищ (економічних) і процесів у безперервному їх взаємозв'язку і розвитку. Моделювання, аналіз, синтез, індукцію, дедукцію, порівняння, математичні методи були використанні у роботі.

Для цих всіх методів інформаційним забезпеченням були показники фінансовогосподарської діяльності підприємств (малих).

У період дослідження було визначено й охарактеризовано погляди вітчизняних і зарубіжних учених економістів, а також взялося до уваги законодавчі акти та результати від реалізації.

Структура та обсяг роботи: дипломна робота складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи становить 84 сторінках друкованого тексту. Робота містить 2 таблиці, 3 рисунки, 4 додатки. Список використаних джерел із 65 найменувань подано на 6 сторінках.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ РУХУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

1.1. Готова продукція, як економічна категорія і її значення в операційному циклі підприємства

В ринкових умовах вітчизняні підприємства повинні виробляти конкурентоспроможну продукцію і покладатися лише на власні сили для успішного функціонування та розширення діяльності, щоб отримати максимально можливий дохід.

За твердженням науковця Марченко О: «Основною функцією забезпечення конкурентоспроможності підприємств є система обліку та аналізу виробництва та реалізації продукції. Формування та реалізація готової продукції є завершальним етапом виробничого ділового циклу.

У цьому випадку завдання бухгалтерського обліку та аудиту полягає у наданні керівництву інформації для операційних специфікацій збуту продукції, плануванні майбутньої діяльності та запобіганні суб'єктивності в процесі прийняття рішень» [58, с. 2].

Під час товарного виробництва готової продукції, яку виготовляє людина, займала та надалі займає головне місце у суспільстві, Ще з давніх-давен коли утворилися гроші та товар вони все суспільство обслуговували. Економічного значення набуває розвиток виготовлення продукції та в подальшому його обміну. Довгий час учені намагалися зрозуміти роль товару в суспільстві. [21, с. 34].

Насамперед можна сказати, що готова продукція – це виріб, напівфабрикат, робота, послуга які пройшовши певні технологічні цикли відповідають всім встановленим стандартам, отримані технічним контролем підприємства і відправлені на склад, а також споживачу відповідно до порядку

прийняття продукції.

Сировина, матеріали – це головні елементи періоду виробництва, вони створюють незавершене виробництво, а також формують виробничий процес. Також готова продукція відноситься до активів підприємства, які вироблені в минулому і в майбутньому часі та одержуємо від них економічної вигоди від їх реалізації. Практичне використання методів має з одного боку не знижувати витрати на виробництво, а з іншої - не завищувати її оцінку [21, с. 35-36].

За твердженням науковця Маргуліс А: «Основне завдання будь-якої компанії - заробляти гроші. Виробники не є винятком. Кінцевий результат - продаж (продаж) саморобних виробів та виробів. Продаж вироблених товарів є завершальним етапом кругообігу економічних активів компанії, що дозволяє підприємству виконувати свої зобов'язання перед державним бюджетом, кредитними банками, робітниками та службовцями, постачальниками та погашенням виробничих витрат» [58, с. 3-4].

Якщо вона не приносить економічну вигоду від реалізації то таку продукцію не вважають активом, а списують з балансу підприємства.

Продукцію можна віднести до готової якщо::

- процес виробництва, певним чином відповідає технологічним умовам, є завершеним;
- оприбуткування продукції на склад виконується відповідно до технічних параметрів та інших стандартів, що діють на підприємстві;
- обприскування, реалізація та збут продукції обов'язково супроводжується відповідними первинними документами.

Для розкриття мети дослідження розглянемо наукові підходи обґрунтування сутності поняття «готова продукція» та охарактеризуємо їх (табл. 1.1).

Таблиця 1.1

Дефініція поняття «готова продукція» в наукових дослідженнях

Автор	Визначення
Бутинець Ф.Ф. [1, с. 324]	Готова продукція - повністю завершена обробкою, укомплектована, яка пройшла необхідні випробування (перевірки). Це виріб (або напівфабрикат), послуга, робота, що пройшли всі стадії технологічної обробки на підприємстві, відповідають затвердженим стандартам або умовам договору, прийняті технічним контролем підприємства і здані на склад або замовникові - покупцеві згідно з діючим порядком прийняття продукції
Вороніна В.А., Черниш В.В. [2, с. 75]	Готова продукція - виріб (напівфабрикат), послуга, робота, що пройшли всі стадії технологічної обробки на даному підприємстві, відповідають затвердженим стандартам або умовам договору, прийняті технічним контролем підприємства і здані на склад або замовникові - покупцеві згідно з діючим порядком прийняття продукції
Глібко В.М., номер у списку	Готова продукція - це матеріальний результат виробничої діяльності
Р.Л. Хамяк, В.І. Лемішовський	Бухгалтерський облік в Україні: навч. посібник / За ред. Р.Л. Хамяка, В.І. Лемішовського. - 4-те вид., доп. і перероб. - Львів: Нац. університет "Львівська політехніка" (Інформаційно-видавничий центр "Інтелект +" Інституту післядипломної освіти), "Інтелект-Захід", 2005. - 1072 с. Те що синім у список літератури Готовою продукцією вважають конкретні вироби, що пройшли всі стадії технологічної обробки на цьому підприємстві, відповідають встановленим стандартам чи технічним умовам, прийняті відділом технічного контролю і здані на склад або безпосередньо замовнику. Готова продукція становить основну частину товарної продукції підприємства. В основному готова продукція призначена для реалізації, але певна її частина може споживатися на підприємстві. До готової продукції зараховують також виконані для замовників роботи та послуги автотранспорту, ремонтного виробництва, будівельно-монтажні роботи
Ткаченко Н.М	Ткаченко Н. М. Бухгалтерський фінансовий облік, оподаткування і звітність : підручник / Н. М. Ткаченко. - 2-ге вид. доповнене і перероблене. - К. : Алерта, 2007. - 954 с. Готовою продукцією рахується продукція, яка повністю завершена обробкою на даному підприємстві, виконала технічні випробування (якщо вимагають відповідні її особливості), була прийнята контролером, не потребує подальшої обробки на цьому підприємстві і здана на склад

Отже, можна охарактеризувати вище наведені визначення скажемо, що головним серед них є те, що, готова продукція пройшла всі етапи виготовлення.

Звідси можна сказати, що згідно Методичних рекомендацій готова продукція враховує в себе товари, які зберігаються на складі та використовуються для постачання іншим одиницям і які не призначені для майбутньої переробки на даному підприємстві [58, с. 5-6].

Також у Положенні (стандарті) бухгалтерського обліку (П(С)БО) 9 «Запаси», готовою вважається продукція, що виготовлена на підприємстві, в установі, та призначена для продажу і відповідає технічним та якісним характеристикам, передбаченим договором або іншим нормативно-правовим актом [9]. Відповідно, у нормативних документах, роботи і послуги не відносяться до складу готової продукції.

Що ж стосується наданих підприємством послуг чи виконаних робіт, вважаємо за доречне відносити їх до складу виробництва та відображати на рахунку 23 «Виробництво». Підтвердженням нашої думки є норми П(С)БО 9 «Запаси» про те, що для підприємств, витрати на виконання незакінчених робіт (послуг), щодо яких підприємством ще не визнано доходу є незавершеним виробництвом [21, с. 37].

Якщо враховувати до уваги галузеву функцію сільськогосподарських підприємств, то їх діяльність взаємозв'язана з поняттям сільськогосподарської діяльності, яка враховує ряд різних тверджень.

Так, у П(С)БО 21 «Поточні біологічні активи» передбачено, що сільськогосподарська діяльність - це процес керування біологічними активами з метою отримання бажаної сільськогосподарської продукції, а також додаткових біологічних активів. Включаючи, що біологічні перетворення – процес змінення якісних та кількісних біологічних активів.

Враховуємо те, що біологічний актив - це певні види тваринництва та рослинництва які під час перетворень (біологічних) дають

сільськогосподарську продукцію, а це в свою чергу економічна вигода. Сільськогосподарська продукція – певний актив, який одержали в результаті відділення від біологічного активу, створений для продажу, споживання або переробки. Додаткові біологічні активи – це актив який отримали в процесі перетворення [21, с. 38-39].

Інструкцією про використання плану рахунків бухгалтерського обліку включає категорію «продукція сільськогосподарського виробництва» (ПСВ), до неї відноситься продукція, отримана від особистих рослинницьких, тваринницьких та промислових підскладів підприємства, яка використовується для продажу на сторону, тобто для продажу працівникам або передавання в їдальні, садочки та інші заклади; продукція, яка використовується як корм для худоби та для самого виробництва кормів для тваринництва; продукція, яка виготовлена для годування худоби, наприклад зелена маса, їжа для худоби, плоди тощо, а також відходи, отримані при доведенні товарної продукції та насіння до відповідних пропорцій; насіння та насадковий матеріал, включаючи саджанці, призначені для особистих насаджень [58, с. 7].

На мою думку готова продукція це частина запасів та сільськогосподарської продукції, вироблених підприємством, які спеціально зроблені для подальшого продажу, власного використання і не бажають технічних та біологічних перетворень

Супутньою вважають продукцію, вироблену в одному технологічному циклі (процесі) разом з основною. За якістю вона відповідає стандартам та використовується для подальшої обробки або відпуску споживачам.

Ця продукція як вихідна частинка процесу виробництва має якісні і кількісні параметри. Побічна продукція створюється в виробничому процесі відносно з основною і не бажає додаткових витрат. Методологічні підходи створення в фінансовому обліку певної інформації про готову продукцію розкриті в П(С)БО 9 «Запаси» та 16 «Витрати». Підприємства (підприємці)

проводять виробництво продукції відповідно із підписаними угодами, положеннями, які записуються в плані [58, с. 8].

Під час дослідження руху готової продукції використовують системний аналіз, який допомагає дослідити об'єкт як кількість елементів які складають одну велику систему.

Керівник підприємства мусить приділяти увагу проблемам при збільшенні обсягу кінцевої продукції, збільшення кількості асортименту, покращенням його якості, охарактеризувавши потреби ринку. Це дане дослідження дозволило відрізнити основні завдання обліку готової продукції на підприємствах:

- постійний контроль за процесами виготовлення продукції, її обсягом та якістю;
- вчасне документальне оформлення реалізованої продукції (робіт, послуг);
- перевірка створення плану договорів за кількістю та асортиментом реалізованої продукції;
- вірно та своєчасне визначення результатів від реалізації продукції (робіт, послуг) та їх облік [21, с. 40].

Створення зазначених завдань залежить від циклічної роботи підприємства, вчасної організації збуту та складського господарства, правильного документального оформлення господарських операцій. Одним з найголовніших методів бухгалтерського обліку є оцінка готової продукції. Як в поточному періоді, так і в подальшому помилка при оцінці продукції може мати негативний вплив на розмір чистого прибутку. Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [4] визначено, що головною вважається оцінка активів діяльності, звідси виходить, що із затрат на їх придбання та виробництво. Під час господарської діяльності готова продукція проходить цикли: відпуск продукції для забезпечення внутрішніх потреб цехів; передавання кінцевої продукції на склад в приміщення з

виробництва; збереження продукції на складі підприємства; випуск продукції на місці і відправка іногороднім покупцям; її реалізація.

Активний рахунок 26 «Готова продукція» передбачений для систематизації інформації про наявність та рух виготовленої продукції [58, с. 9-10].

За дебетом відображають надходження продукції власного виготовлення на склад за фактичною виробничою собівартістю, а за кредитом – відпуск готової продукції за фактичною виробничою собівартістю. Залишок рахунку 26 «Готова продукція» обов’язково лише може бути дебетовий, він відображає фактичну виробничу собівартість готової продукції на кінець звітного періоду.

Під час списання готової продукції з виробництва на склад використовують активний рахунок 23 «Виробництво», за кредитом якого відображають вартість виготовленої продукції.

Згідно з П(С)БО 16 «Витрати» виділяють такі поняття собівартості кінцевої продукції:

- 1) собівартість реалізованої продукції;
- 2) виробнича собівартість продукції.

Собівартість реалізованої продукції включає виробнича собівартість продукції, яка була продана за звітний період, нерозподілені постійні загальновиробничі витрати, понаднормативні витрати. Прямі матеріальні витрати, інші прямі витрати, прямі витрати на оплату праці, змінні та постійні розподілені загальновиробничі витрати включаються до виробничої собівартості продукції [21, с. 41-42].

Метод ідентифікованої собівартості; метод середньозваженої собівартості; метод ФІФО; метод нормативних витрат; метод ціни продажу

Згідно П(С)БО 9 «Запаси» при випуску продукції на підприємстві можна обрати такі методи оцінки.

Метод ідентифікованої собівартості відповідної одиниці продукції

застосовується при списанні готової продукції, яка не підлягає заміні іншою готовою продукцією, що є на підприємстві, або продукцією, яка відпускаються для виконання спеціальних замовлень і проектів [58, с. 11-12].

Цей метод є найкращим(найефективніший) при використанні комп'ютерних технологій обліку готової продукції, пристроїв зчитування штрихових кодів, при тому що кожна одиниця має спеціальні характеристики. Але, ймовірність застосування такого методу на практиці обмежена причинами різноманітності номенклатури та великої кількості однакової готової продукції. При цьому однакова готова продукція обліковуються за різною вартістю і це в свою чергу не дуже зручно.

Метод середньозваженої собівартості є одним з найпопулярнішим, і його мета полягає у тому, що при різній ціні на продукцію вираховується їх середня ціна, за якою потім списується собівартість. Разом з цим, вираховують суму кількості одиниць запасів на початок року та їх вартість і одиниць запасів, придбаних протягом року, та їхню вартість. Після цього, суму добутків кількості запасів та вартості ділять на кількість продукції, яка в результаті дає середньозважену собівартість одиниці продукції на кінець року [21, с. 43-44].

Та продукція яка виготовлена перша за методом ФІФО базується на припущенні, що вона й реалізується першою. Відносно, одиниці продукції, що залишаються за звітним періодом, вважаються тими, що були вироблені останнім. Це найкраще використовувати у тих випадках, коли є імовірність швидкого псування запасів, різних видів фруктів та овочів, час реалізації яких обмежений.

Тому його запаси, що оцінюються за нормативною собівартістю в балансі, що вираховується з суми нормативних затрат на одиницю виробу.

На початок ці витрати передбачаються господарством, перевіряються та замінюються для максимального приближення їх до фактичних. На погляд підприємства сам термін перегляду норм затрат не встановлений.

Різність від встановлених нормативів обліковується на різних регулюючих рахунках. Всі вказані методи вибуття запасів, в тому числі готової продукції, як і всі методи мають свої недоліки та переваги. Кожне підприємство залежності від виду діяльності обирає метод списання залежності від своїх інтересів та цілей.

Готову продукцію показують в бухгалтерському обліку і звітності за найменшою з двох оцінок: первісною вартістю або чистою вартістю реалізації, але переважно відображають за первісною вартістю[58, с. 13-14].

За чистою вартістю реалізації відображається готова продукція, коли на дату балансу їх ціна «впала» або вони зіпсовані, застаріли, або іншим словом втратили свій вигляд та економічну вигоду. У балансі підприємства готова продукція вираховується за фактичною собівартістю, а в поточному обліку протягом місяця бухгалтер обліковує її за вигаданими цінами – плановими (із виявленням відхилення між плановою і фактичною собівартістю після того, як буде складена калькуляція фактичної собівартості продукції) чи продажними (з виявленням відхилення між продажною і фактичною собівартістю продукції), оскільки собівартість готової продукції визначається після закінчення місяця або кварталу, а на склад вона надходить протягом поточного місяця (кварталу) [21, с. 45].

Щоб змінити ці розбіжності в оцінці готової продукції або повністю їх уникнути потрібно вираховувати відхилення між фактичною та умовною вартістю продукції після того як складалася калькуляція (дебет рахунка 26 і кредит рахунка 23 у випадку, якщо фактична собівартість готової продукції перевищує умовну вартість або сторнувати такий запис, якщо фактична собівартість буде меншою від умовної вартості).

Під час реалізації кінцева продукція вираховується за місцями її зберігання й відокремленими видами у натуральних (обсяг та кількість), умовно-натуральних (необхідні для одержання систематизованих показників з обліку однакової продукції) одиницях виміру. Готова продукція на складах

обліковується у кількісному вираженні в облікових регістрах (відомостях, оборотних відомостях, картках або Книзі складського обліку) [58, с. 15].

Отже, важливу роль у досягненні головної цілі діяльності підприємства - прибутку виконує система контролю та обліку результатів виробництва та реалізації, прийняття управлінських рішень щодо виробничої та реалізаційної програм на різних рівнях. Дуже часто сьогодні ретельно почали досліджувати питання виготовлення, збереження, реалізації готової продукції.

Найважливішими економічними показниками в діяльності підприємства є саме готова продукція та її реалізація. Зарахований платіж на банківський рахунок чи ні всеодно включається в обсяг реалізації [21, с. 6-47].

Суб'єкту підприємства доречно вказати інформацію про зміни у створенні собівартості в бухгалтерському обліку з метою правильного віднесення витрат до її складу й конкретного контролю за процесом виробництва продукції. Разом з метою підвищення ефективності виробництва підприємства повинні, як і раніше, активно слідкувати за управлінським обліком. Для цього потрібно насамперед вирахувати номенклатуру витрат для майбутнього планування й обліку конкретного відділу, ділянки, цехів; розробити методику підрахунку й оцінки залишків незавершеного виробництва, а також порядок визначення результатів господарської діяльності [21, с. 48].

Цим самим, поняття „готова продукція” в працях економістів появилось не відразу. З давнини йому давали поняття „товар”, що розумілось значно ширше. Сьогодні поняття „готова продукція” прийнято розшифровувати як досить одноманітний завдяки законодавчим документам, що діють, у сфері бухгалтерського обліку [58, с. 16-17].

1.2. Класифікація та оцінка готової продукції

Для побудови обліку продукції основним є визначення її характеру. За

цією ознакою продукцію групують за різними показниками, а саме: формою, ступенем готовності, технологічною складністю (рис. 1.1) [12, с. 132].

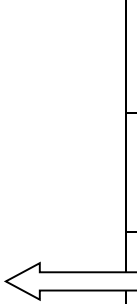
Класифікація готової продукції		
• уречевлена • результати виконаних робіт • результати наданих послуг		За ступенем готовності
За формою		• готова • напівфабрикати • неготова
• проста • складна (основна, побічна, супутня)		За технологічною складністю

Рис. 1.1. Класифікація готової продукції для цілей обліку

Отже, з даних по рисунку можна охарактеризувати, що за формою продукцію розподіляють на таку, яка у вигляді виробу, і таку, яка має форму результату роботи (ремонт) або форму послуги. За ступенем готовності продукцію поділяють на неготову, напівпродукти та готову. Готовою враховують завершену в обробці продукцію, створену для реалізації. Вона відповідає принципам, а у разі їх відсутності – договірним, технічним, або іншим умовам. Також готовою продукцією вважають напівфабрикати які пройшли незавершину обробку [5, с. 312].

Просту та складну готову продукцію характеризують ще технологічною і конструктивною складністю. В більшості випадках складна продукція може бути основною, побічною або супутньою. За своїми технічними та іншими характеристиками супутня та побічна продукція вони не відрізняється від основної, тому інколи прийнято вважати їх кількісні і якісні параметри аналогічні основній продукції.

В основу систематизації праць науковців фінансового обліку покладено, що основними завданнями обліку готової продукції є:

– забезпечення контролю за схоронністю готової продукції і товарів;

- забезпечення контролю за правильним і своєчасним оприбуткуванням готової продукції і оформленням документації [12, с. 133-134];
- одержання точних зведень про кількість і вартість готової продукції, що знаходиться на складах (по матеріально-відповідальним особам), контроль за відповідністю фактичних запасів цінностей встановленим нормативам;
- своєчасне виявлення наднормативних надлишків, що підлягають реалізації в порядку мобілізації внутрішніх ресурсів;
- забезпечення контролю за виконанням планів реалізації готової продукції;
- визначення результатів від реалізації продукції, товарів, робіт і послуг.

Готова продукція визнається активом за таких умов:

1. утримуються для подальшого продажу (розподілу, передачі) за умов звичайної господарської діяльності;
2. перебувають у процесі виготовлення з метою подальшої реалізації продукту виробництва;
3. утримуються для споживання під час виготовлення продукції, виконання робіт та надання послуг, а також управління підприємством/установою.

В бухгалтерському обліку при постачанні з виробництва готова продукція оцінюється, відповідно до П (С)БО 9 «Запаси», за первісною вартістю, але можливо те, що така вартість може бути визначена лише після збирання всіх витрат пов'язаних з виготовленням продукції, то постає потреба у щоденному обліку знаходження та руху готової продукції [5, с. 313-314].

Первісна вартість готової продукції визначається відповідно до П(С)БО 16 «Витрати» (рис. 1.2).

Прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці, інші прямі витрати, а також змінні і розподілені постійні накладні витрати включаються до витрат на виробництві [12, с. 135].

Вартість сировини та основних матеріалів, що утворюють основу вироблюваної продукції, купівельних напівфабрикатів та комплектуючих виробів, допоміжних та інших матеріалів, які можуть бути безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат включаються до складу прямих матеріальних витрат.

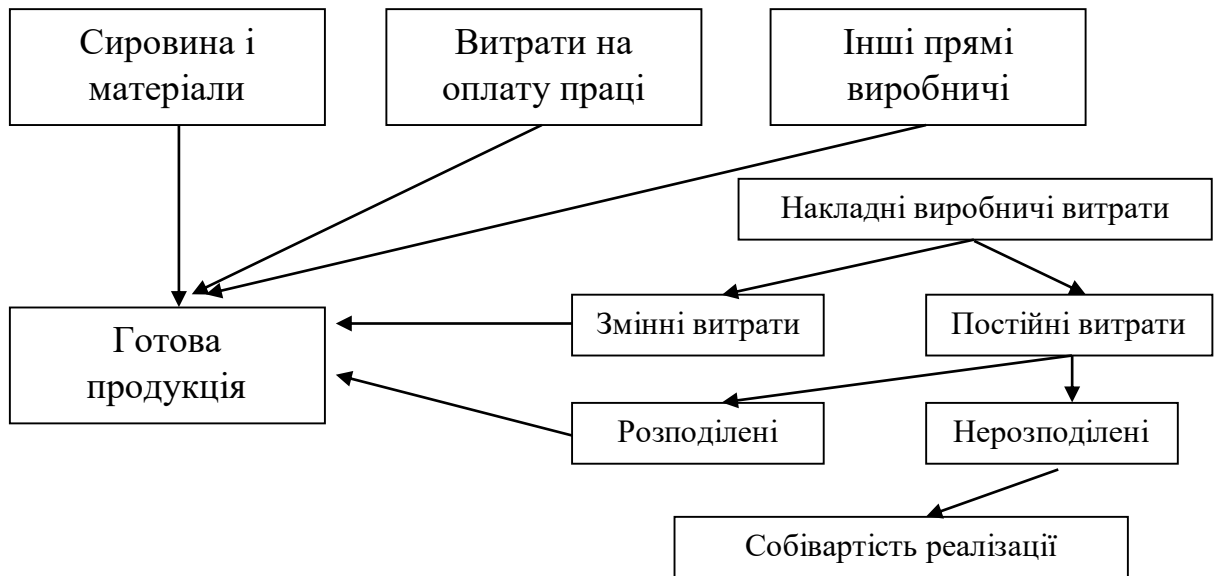

Рис. 1.2. Порядок формування первісної вартості готової продукції

Зменшуються на вартість зворотних відходів, отриманих у процесі виробництва тільки прямі матеріальні витрати.

До складу прямих витрат на оплату праці також включається заробітна плата та інші виплати персоналу, зайнятим у виготовленні продукції, виконанні робіт або наданні послуг, які мають бути обов'язково віднесені до конкретного об'єкта витрат.

До складу інших прямих витрат враховують всі інші виробничі витрати, які мають бути безпосередньо враховані до конкретного об'єкта витрат, а також відрахування на соціальні заходи, плата за оренду майнових і земельних паїв, амортизація, втрати від браку, які складаються з вартості остаточно забракованої з технологічних причин продукції (виробів, вузлів, напівфабрикатів), зменшеної на її справедливую вартість, та витрат на

виправлення такого технічно неминучого браку. Списуються на витрати звітного періоду та не включаються до собівартості готової продукції: адміністративні витрати, витрати на збут та інші операційні витрати [12, с. 135-136].

Оцінка готової продукції при її реалізації залежить від облікової політики підприємства. При цьому може бути використані методи визначені в П(С)БО 9 «Запаси» При відпуску запасів у виробництво, продажу та іншому вибутті оцінка їх здійснюється за одним з таких методів:

- ідентифікованої собівартості відповідної одиниці запасів;
- нормативних затрат;
- середньозваженої собівартості;
- собівартості перших за часом надходження запасів (ФІФО);
- ціни продажу. продукція облік господарський [5, с. 316].

Метод ідентифікованої собівартості враховує особливе маркування кожної позиції запасів, що допоможе в будь-який момент часу виявити вартість та дату використання кожної одиниці запасів. Даний метод доречно застосовувати для запасів, які мають певну вартість та невелику кількість. Визначення середньозваженої собівартості проходить по кожній одиниці запасів поділивши сумарну вартість залишку таких запасів на початок звітного періоду і вартості одержаних у звітному місяці запасів на сумарну кількість запасів на початок звітного періоду і одержаних у звітному місяці.

Метод ФІФО базується на передбаченнях, що запасами користуються в тій послідовності, у якій вони приходили на підприємство, тобто запаси які були куплені першими реалізуються чи використовуються першими. Даний метод найефективніше застосовується для запасів, що швидко псуються за умови, що грошова номінація є стабільною [12, с. 137].

Оцінка за нормативними затратами рахується у застосуванні норм витрат на одиницю продукції, які враховані підприємством з урахуванням

нормальних рівнів користування запасів, праці, виробничих потужностей та наявних цін.

Оцінку за цінами реалізації використовують підприємства роздрібною торгівлі, що мають певну номенклатуру товарів з орієнтовно однаковим показником торговельної націнки. Собівартість проданих товарів вираховується як різниця між продажною вартістю реалізованих товарів і сумою торговельної націнки на ці товари.

Для всіх одиниць бухгалтерського обліку запасів, що мають більш-менш однакове призначення та ідентичні умови використання, користуються тільки одним із наведених методів [5, с. 317-318].

На кінець місяця загальну кількість виготовленої продукції оцінюють за відвантаженими в обліку цінами підприємства і фактичною собівартістю. За даними відомості випуску готової продукції вираховується результат роботи підприємства у період виробництва (різниця між фактичною і взятою для обліку собівартістю випущеної продукції), економію або перевитрати.

Якщо готову продукцію вираховують за середньорічною плановою собівартістю, то відхилення планової собівартості від фактичної обліковують окремо. На прикінці місяця ці відхилення розділяють між залишками нереалізованої продукції і реалізованими виробами. При оцінюванні її за іншими цінами відхилення вираховують як різницю між цими цінами та фактичною собівартістю.

У теорії і практиці бухгалтерського обліку виділяють різні моменти визнання доходу від реалізації продукції сільськогосподарського виробництва:

1. На кінець виробництва - дохід вираховується за умови наявності певної ціни продажу або стабільної ринкової ціни, коли відсутні значні витрати на підготовку до реалізації.

2. В період реалізації - дохід вираховують за умови встановлення ціни на продукцію (товар, інший актив), обґрунтовано метод оцінки суми, яку

можливо отримати від реалізації, проведено оцінку всіх суттєвих витрат [12, с. 138-139].

3. На процес одержання грошових коштів - неможливо вирахувати одержані активи з достатньою достовірністю, існує ймовірність здійснення додаткових суттєвих витрат, які не можуть бути точно визначені на момент реалізації.

4. Протягом періоду під час здійснення виробництва - дохід вираховується за умови визначення ціни, визначеної на договірних умовах або за умови наявних ринкових цін для різних процесів виробництва [5, с. 319].

Відповідно до П(С)БО 15 «Доходи», дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, інших активів) дізнатися можна в разі наявності всіх наведених нижче умов:

- покупцеві надано ризику й вигоди, взаємозв'язані з правом власності на продукцію (товар, інший актив);
- підприємство не користується надалі управлінням та контролем за реалізованою продукцією (товарами, іншими активами);
- сума доходу (виручка) може бути реально визначена;
- є впевненість, що під час процесу операції відбудеться збільшення економічних вигод діяльності, а витрати, взаємозв'язані з цією операцією, можуть бути стовідсотково визначені [12, с. 140].

1.3. Нормативно-правове регулювання обліку руху готової продукції

До обліку й аудиту готової продукції включається такий комплекс робіт, при виробленні яких забезпечується своєчасний і якісний облік виготовлення, випуску та реалізації готових виробів не тільки в цілому за звітний період, але і за коротші проміжки часу (зміну, декаду тощо), контроль за цілістю і своєчасним відвантаженням готової продукції покупцям. Головними завданнями обліку готової продукції є [34, с. 17]:

- постійний контроль за виробництвом готової продукції (робіт, послуг) у розрізі показників як її обсяг, асортимент, якість;
- комплексний і вірогідний облік готової продукції на складі, систематичний контроль за її збереженням і станом;
- своєчасний і регулярний облік відвантаженої та реалізованої продукції (робіт, послуг), достовірна чітка організація розрахункових операцій з покупцями та замовниками;
- облік і контроль дотримання кошторису бюджетних, непрямих та інших витрат, пов'язаних зі збутом продукції (робіт, послуг);
- своєчасне і достовірне визначення результатів від реалізації продукції (робіт, послуг) та їх облік [26, с. 90].

Організація і методологія обліку готової продукції сільськогосподарського виробництва та її продажів(реалізації) регламентується певними нормативними документами, які є чинними в Україні та внутрішніми документами підприємства взагалі.

Проте нормативно-правове регулювання обліку продукції сільськогосподарського виробництва та її реалізації зовсім не є досконало провіреним, а поверхневим. Формуючи в загальному п'ять основних рівнів регулювання бухгалтерського обліку доходів від реалізації готової продукції, які представлені на рис. нормативні документи мають неоднаковий правовий статус, а тому одні з них підлаштовані під інших [34, с. 18-19].

Що стосується характеристики нормативно-правового регулювання обліку продукції сільськогосподарського виробництва та її реалізації, то слід охарактеризувати наступні нормативно-правові акти:

- Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 2 “Запаси”. Він визначає умови термінування готової продукції суб'єкта господарювання складовою запасів. Охарактеризовує методи оцінки запасів: за собівартістю або чистою вартістю реалізації.
- Закон України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в

Україні”. Цей нормативний акт визначає основні принципи фінансової звітності та обліку, порядок державне забезпечення бухгалтерського обліку та фінансової звітності, порядок створення первинних документів та реєстрів бухгалтерського обліку.

- Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 18 «Дохід». Враховує умови визнання доходу від реалізації готової продукції суб'єкта господарювання. Містить перелік вимог щодо деталізування інформації у фінансовій звітності про дохід від реалізації готової продукції.

- Податковий кодекс України визначає склад собівартості продукції, а саме виробничої собівартості.

Деталізує питання щодо розрахунку доходу від реалізації готової продукції, та послідовність визначення справедливої вартості при реалізації взаємозв'язаними сторонами та суб'єктами малого підприємництва.

- Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 “Запаси”. Розкриває визнання готової продукції через складову запасів. Розкриває методи оцінки запасів, а точніше самої готової продукції, при вибутті.

- Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 15 «Дохід». Включає перелік умов визначення доходу від продажу готової продукції суб'єкта господарювання. Включає перелік вимог щодо деталізування інформації про дохід від реалізації готової продукції у фінансовій звітності.

- Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів: регламентує порядок оцінки та визначення готової продукції, включає приклад оцінки реалізованої готової продукції за всіма обраними методами вибуття.

- Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку зобов'язання, капіталу, активів, і господарських операцій підприємств і організацій діяльності. Визначає послідовність застосування та призначення Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і

господарських операцій підприємств і організацій, зокрема в частині застосування рахунків 26 «Готова продукція», та 70 «Дохід від реалізації».

- ПСБ 30 це основний нормативний документ з бухгалтерського обліку для сільськогосподарських підприємств.

- Методичні рекомендації № 1315.

- Наказ про облікову політику, посадові інструкції визначає послідовність дій під час проведення інвентаризації готової продукції, такий метод оцінки вибуття готової продукції, включає графік документообігу.

Деталізує методику створення собівартості виготовленої продукції, а саме відносить до неї амортизацію виробничих(основних) засобів та нематеріальних активів, взаємозв'язаних безпосередньо з виготовленням товарів, виконанням робіт, наданням всіх видів послуг [34, с. 20].

Під час збуту продукції підприємство, як уже писалося, повинно сформувати вигідну для себе ціну, тобто, щоб у майбутньому принесла нам економічну вигоду від реалізації виготовленої продукції. Можна скористатись однією із цін Згідно Податкового кодексу, а саме використовувати договірну ціну, яка затверджена у договорі купівлі-продажу й не може бути змінена, або ставити звичайну ціну [26, с. 91-92].

При продажі (відчуження) товарів створюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною є ціна, здійснена під час такого продажу.

Вважається ринковою ціною, але не нижчою митної вартості товарів, з якої були оплачені податки та збори під час їх митного оформлення є звичайною ціною продажу (поставки) на митній території України.

Отже, забезпечення законодавчими нормативними документами обліку та аудиту готової продукції сьогодні відповідно до міжнародних стандартів обліку і фінансової звітності [34, с. 21-22].

Отже, головну важливість поняття сутності категорії «готова продукція», оскільки вона займає велику частку в складі оборотного капіталу підприємств обов'язково потрібно відмітити, що для сільськогосподарських

підприємств до готової продукції включають не лише продукцію, як продукт обробки (переробки) завершений до належного стану використання, а й продукцію сільськогосподарського виробництва (різні види зерна, зерновідходи, продукція соломи, плоди, ягоди, молоко(якщо є) тощо).

Різноманіття методів до сутності досліджуваної категорії представлено відмінними тлумаченнями у діючих П(С)БО та всіх решта нормативних документах..

Представлене власне визначення, на мою думку, впливатиме на підвищення методичного методу до бухгалтерського обліку готової продукції та об'єктивне визначення інформації у звітності підприємств [34, с. 23-24].

РОЗДІЛ 2

МЕТОДИКА БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ РУХУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ В УМОВАХ ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

2.1. Розробка облікової політики з питання обліку готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій

Створення облікової політики підприємства є єдиним з важливих етапів діяльності підприємства, оскільки передбачає досконале формування інформаційних потоків та забезпечення відповідною інформацією дерекції підприємства. Створення документа про облікову політику на підприємстві – це трудомісткий відповідальний процес [9, с. 198].

Процес формування облікової політики підприємства включає декілька етапів (рис. 1.3):

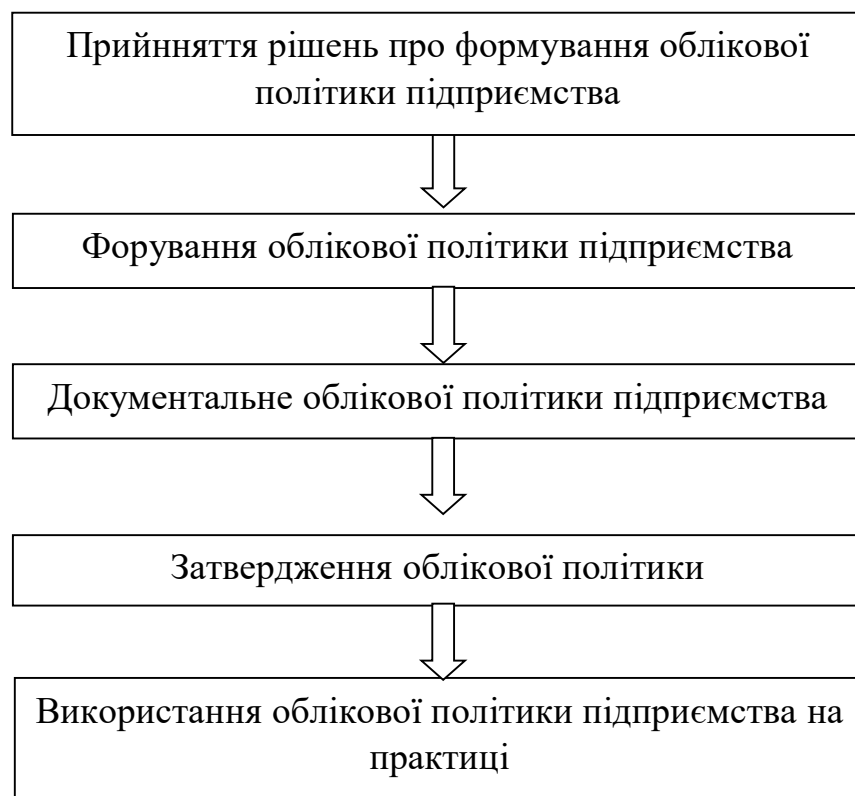

Рис. 1.3. Процес формування облікової політики підприємства

Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» відповідальність за організацію бухгалтерського обліку покладається на власника підприємства. Тому до його повноважень також входить формування облікової політики.

Часто зустрічається що власник підприємства може володіти питаннями бухгалтерського обліку. Тому формування облікової політики переважно може здійснюватися керівником підприємства або спеціалістами (службами, фірмами), що ведуть бухгалтерський облік на підприємстві [9, с. 199-200].

Процес формування облікової політики включає в себе вибір конкретного способу (методу, прийому) із загальних, зафіксованих у системі нормативного регулювання, а в протилежному випадку формування облікової політики полягає в розробці підприємством індивідуальних способів, виходячи із загальних вимог законодавства [10, с. 85].

На підприємстві буває декілька власників наприклад ТОВ, відкрите чи закрите товариство(акціонерне), то звідси виходить, що облікова політика підприємства формується за рішенням зборів засновників (учасників). При створенні облікової політики слід взяти до уваги фактори, які на неї впливають. Під час вибору облікової політики важливою ланкою є особливостей діяльності кожного виду підприємства. Фактори впливу переважно поділяють на зовнішні та внутрішні [9, с. 201].

Зовнішні фактори – це фактори, які враховуються економічно-політичною ситуацією в країні та світі, законодавчо-нормативними документами державного рівня, діяльністю органів, що мають вплив на облік та звітність, політикою держави у сфері обліку тощо [10, с. 86-87].

Внутрішні фактори – це фактори, які обумовлюються самим підприємством і залежать від його виду діяльності взагалі та у сфері обліку зокрема. До внутрішніх факторів включають: – форму власності підприємства та його організаційну форму; – вид діяльності, тобто може бути промисловість або сільськогосподарське господарство, а також торгівля та

конкретна галузь (промисловість зокрема легка, харчова, будівництва машин тощо – у певних видах промисловості; рослинництво, тваринництво, садівництво, ведення овочевої промисловості тощо – у сільському господарстві); – обсяг підприємства та величина його діяльності (кількість цехів, певна кількість підрозділів, управлінь, чисельність постачальників, покупців тощо); – рівень матеріально-технічного та енергетичного забезпечення підприємства (наявність власних джерел сировини та матеріалів, фондо- та енергоозброєність виробництва, наявність комп'ютерної техніки та програмного забезпечення тощо); – чисельність працівників та рівень кваліфікації кадрів.

На формування облікової політики підприємства впливає наявність (чи відсутність) на підприємстві управлінського обліку, ведення його відокремлено чи в системі фінансового обліку, кількість працівників тощо. Оскільки управлінський облік є конфіденційною інформацією підприємства (комерційною таємницею), формування облікової політики підприємства в частині управлінського обліку та її документування вважаємо за доцільне вести окремо.

Якщо деталізувати фактори, які впливають на створення облікової політики підприємства або визначають її поняття, то стає зрозумілим, що вони загалом залежать від конкретного суб'єкта (підприємства) і сфери його діяльності. Створення облікової політики підприємства сьогодні є непростим завданням [9, с. 202-203].

Значення організації бухгалтерського обліку та створення облікової політики на підприємствах України взагалі незначне. Тому створення та користування на практиці облікової політики підприємства, як і будь-якого іншого явища, має ряд проблем. Облікова політика – одне із важливих питань підприємства щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності [10, с. 88].

На сьогоднішній день створення чи зміна облікової політики є проблемним для більшої кількості облікових працівників за різних обставин: – низької кваліфікації облікового персоналу; – недостатнього практичного досвіду; – недостатньої інформованості про здобутки та досягнення інших; – відсутності творчого підходу; – незнання сучасного передового досвіду зі здійснення обліку; – небажання «іти в ногу з часом» тощо.

Персонал, зайнятий створенням облікової політики, мають досконало узнати законодавчо-нормативну базу з податків, обліку та творчого мислення. В тому числі, більша кількість керівників підприємств не усвідомлюють значення облікової політики. Саме ця політика підприємства, на їхню думку, є єдиним із розпорядчих документів, який просто зобов'язаний бути на підприємстві [9, с. 204].

Тому при створенні облікової політики використовується загальний підхід, не включаючи специфіка роботи діяльності. До видів проблем створення та використання облікової політики підприємства обов'язково також віднести такі види:

- часті змінення законодавчо-нормативного забезпечення;
- нарахування ризиків прийняття неумілих та неудосконалених управлінських рішень;
- велику трудомісткість робіт з створення положень облікової політики діяльності;
- особистий підхід щодо значення способів та методів на певному індивідуальному підприємстві;
- певну кількість факторів, які впливають на створення та користування на практиці положень облікової політики підприємства;
- недостатній шанс підготовки та перепідготовки кадрів на даному підприємстві тощо.

При створенні облікової політики підприємства спеціалісти спираються на діючу податкову базу та бухгалтерську [10, с. 89-90].

Всі зміни законодавчої бази є важливою проблемою, оскільки їх можна вивчати, користуватися ними та знати їх значення. Створюючи облікову політику підприємства, керівники певних підприємств беруть до уваги загальні принципи обліку, економіки, які користуються на суб'єктивному факторі рішень.

Вирішення рішення щодо вибору елементів облікової політики робиться відповідальними особами і сильно залежить від здібностей таких як творчих, їх кваліфікаційного рівня, практичних навичок і вмінь тощо. Тому є ймовірність до ризику прийняття невірних та недосконалих рішень.

Кожне індивідуальне підприємство повинно оцінювати ступінь ризику при використанні методу облікової політики, а висновок повинний бути достовірним та обґрунтованим. На сьогоднішній день повідомлення користувачів інформації про найновіші методи обліку може бути набагато кращою[9, с. 205-206].

У результаті недостатньої інформованості всі користувачі бажають отримувати обґрунтованих доказів щодо використання тих чи інших методів та підходів обліку та вірність їх використання. Діюча законодавчо-нормативна база та економіка ринку все більше дають суб'єктам господарювання самостійно вирішувати проблеми та приймати різного характеру рішення.

Не враховуючи те, що нормативна база, в основному, має законодавчий (обов'язковий) характер, на відміну від іншої зарубіжної практики, яка більше має інформаційний характер. Підприємство не має можливості навіть через механізм облікової політики виправляти питання, які не включаються у його компетенцію і не представлені нормативними документами [10, с. 91].

Певною проблемою облікової політики діяльності є велика трудомісткість робіт з створення положень облікової політики підприємства, адже відповідальним за це спеціалістам необхідно визначитися за певними видами складових, елементами та об'єктами, з пропозиціями застосування положень із загальноприйнятих у країні, а за їх відсутності – створити

самостійно індивідуальні способи, враховуючи загальні вимоги законодавства.

Трудомісткість робіт підкреслюється також великою кількістю факторів, які мають певний вплив на формування та користування на практиці положень облікової політики підприємства. Тому практика одного підприємства не постійно може бути в користуванні на іншому підприємстві, оскільки використання індивідуального підходу щодо визначення методів та способів на певному конкретному підприємстві з вирахуванням своїх визначальних показників.

Тому тут мало чим може допомогти навіть відома та ефективна комп'ютеризація та автоматизація, бо творче мислення та підхід вона не виявляє.

Облікова політика підприємства є одною для всіх структурних підрозділів підприємства, враховуючи виділені на кожен баланс та незалежно від місця розташування, і використовується з 1-го січня нового року. Ця політика використовується для подій і операцій з моменту їх виникнення [10, с. 92-93].

Зазвичай, облікова політика на підприємстві розробляється на декілька років, в основному на довготривалий термін. Відносно до принципу послідовності пред'явлено постійне з року в рік її використання на підприємстві й зміни можна проводити у індивідуальних випадках, які представлені в положенні (стандартами) бухгалтерського обліку [9, с. 207].

Основним завданням облікової політики даного підприємства є:

- затвердження відповідальних осіб у бухгалтерії, які вестимуть бухгалтерський облік на підприємстві;
- скласти комісію яка проводитиме інвентаризацію;
- організувати облік руху готової продукції;
- зробити графік руху документів.

Під час дослідження облікової політики щодо готової продукції

потрібно звернути увагу на обов'язкові частини, які дають характеристику та відкривають зміст.

У розробці облікової політики, бухгалтер даного підприємства має звернути увагу на всі варіанти і переваги щодо забезпечення управлінського обліку, для того щоб в майбутньому надавати користувачам неупередженої інформації щодо стану даного підприємства.

Відповідальність за правельне та достовірне ведення бухгалтерського обліку на ПАПП ВОЛІ ДАР СТЕЦЕВИ покладене на головного бухгалтера.

2.2. Первинний облік руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ

Структура бухгалтерського обліку певною мірою залежить від характеру готової продукції. Готову продукцію поділяють на:

- готова продукція (продукція, яка підлягає споживанню);
- незавершене виробництво;
- напівфабрикати (продукція, яка не завершила певний цикл обробки).

З точки зору застосування комп'ютерних систем бухгалтерського обліку, методологія бухгалтерського обліку зазнала різних змін: зміни в системах бухгалтерського обліку, зміни в бухгалтерських процесах та вдосконалення в управлінні, засоби бухгалтерського обліку та їх функції зазнали якісних та кількісних змін; наукова база залишається незмінною. Змінення в організації бухгалтерського обліку виконується на всіх стадіях, починаючи з основної(базової) методології [52].

Хоча впровадження комп'ютерних технологій не змінило принципів реєстрації бухгалтерського обліку, розроблених в рамках комп'ютеризованої обробки бухгалтерської інформації, технологія збору та обробки

бухгалтерської інформації зазнає колосальних змін. [53].

З використанням комп'ютерних технологій кожен елемент методу бухгалтерського обліку, включаючи запис ділових операцій, відображення бухгалтерської інформації через рахунки подвійного запису, використання валютного обліку та інших компонентів методів бухгалтерського обліку, зберігаючи або навіть збільшуючи її вартість, але форма та суть зазвичай змінюється. Звідси випливає, що це все призведе до змінення у використанні методів та його елементів бухгалтерського обліку.

Продукція, яка випущена зі складу на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ, оформляється первинними документами. На підставі договору з постачання продукції графіка відвантаження, відділ збуту пише наказ-накладну.

В цьому документі вказані повне найменування продукції (виробів), покупець, договірна ціна, сума, кількість продукції, що підлягає відпуску і фактичному відпущенню, вартість упаковки, яку оплачують та ціни на продукти. [52].

Після оформлення наказ-накладна передається на склад. Синтетичний рахунок 90 «Собівартість реалізації» використовується, щоб врахувати виручку від продажу продукції, її собівартості, і виявлення фінансових результатів по основній діяльності на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ. Дебетдані рахунки показують фактичну собівартість проданої продукції, а кредит – виручку від продажу або платижем, який надійшов від покупців.

При цьому за дебетом рахунка 90 «Собівартість реалізації» відбивається їх вартість за обліковими цінами і різниця між фактичною собівартістю і обліковою вартістю, якщо поточний облік руху продукції, робіт, послуг ведеться за обліковими цінами (Планова чи нормативна собівартість, відпускна ціна).

Виручка, яка надійшла від покупця або платіж, відображена по кредитом

рахунку 90 «Собівартість реалізації» загальною сумою, яка включає вартість продукції за продажними цінами і податки (акциз, ПДВ, податок з продажів), які нараховані до отримання з покупців. [53].

Виручка від продажу визначається по моменту відвантаження або передачі продукції покупцям незалежно від того, надійшли до цього моменту в оплату кошти чи ні – це є характеристикою методу обліку продажу по моменту відвантаження продукції на підприємстві на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ.

На рахунок 90 «Собівартість реалізації» списується безпосередньо зі складу продана продукція за фактичною собівартістю. Якщо на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ використовує облікові ціни, то фактична собівартість проданої продукції визначається за допомогою розрахунків на основі середньозваженого відсотка. Дані про випуск продукції з виробництва і її залишках на складі є основними показниками при розрахунку такого відсотка. [53].

Для обліку розрахунків з одержувачами продукції використовується рахунок 36 "Розрахунки з покупцями і замовниками". Якщо договір поставки має на увазі часовий розрив між відвантаженням і переходом до покупця права власності (володіння, користування і використання) на продукцію, то організації використовують облік продажу по моменту оплати продукції. Це означає, що право власності на передану покупцем продукцію зберігається за продавцем до моменту її оплати. [52].

Дебет рахунку 28 відображає вартість продукції, яка відправляється покупцям, а кредит-списання продукції після отримання готової продукції на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ. Як правило, в поточному обліку на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ продукція відображається за продажними цінами (учасників). В кінці звітної періоду відбувається обчислення фактичної собівартості на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ. При цьому дані про залишки та рух продукції

рахунок 26 «Готова продукція» є основними на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ.

Облік готової продукції на підприємстві за допомогою «Універсальної Системи Обліку» створює для персоналу ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ успішну високопродуктивну модель розвитку бізнесу. Використання програмного додатка спрощує для персоналу ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ реалізацію практично всіх завдань з контролю, моніторингу та управління готовою продукцією на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ. [53].

Гнучкість і функціональність програмного додатка приємно дивує персонал ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ в процесі впровадження в систему обліку готовою продукцією. Програма наділяє персонал ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ практично необмеженими можливостями по управлінню діяльністю бізнесу з будь-якої точки світу в будь-який зручний час. «УВУ» має високу масштабованість і об'єднує в єдину структуру зростаючу кількість малих підприємств ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ. Користуючись функціоналом програми, персонал ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ в зручному форматі звітності простежує повний цикл випуску готових продуктів, облік витрачених матеріальних ресурсів, часу роботи персоналу, фінансових транзакцій, причому без залучення бухгалтерів і маркетологів. [53].

Управління готовою продукцією на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ за допомогою «УВУ» в найкоротші терміни оптимізуються процеси персоналу ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ, структуруються функції відділів, виконавців усіх рангів і тим самим заощаджує дорогоцінний час для реалізації іншого кола завдань обліку і надає можливість розробляти плани розширення меж діяльності. Функції програми в лічені секунди представляють для персоналу ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ повну інформацію про обсяги продуктів з прив'язкою до виду товару, якості, собівартості.

Моніторинг і контроль обліку виготовлення виробів з використанням «УВУ» допомагає персоналу ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ реалізувати своєчасне освоєння сировини, витримати норми термінів зберігання сировини і готових продуктів, уникнути виробничих втрат, отримати на виході продукцію високої якості. [52].

Використання автоматизації переводить облік готової продукції на малому підприємстві з паперового режиму роботи в сучасний автоматизований процес інтелектуальної обробки великого обсягу даних, пов'язаних з питаннями моніторингу та управління.

З використанням програми персонал ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ отримує унікальні форми відомостей, накладних, всіляких звітів з нанесенням логотипів компанії, контактних даних, інформації про рекламні кампанії, акції, бонусних програмах, що дозволяє створити відмітний імідж серед конкурентів на ринку малих компаній з обліку і виготовлення кінцевих продуктів, товарів або послуг у відповідній ніші.

Разом з тим, персонал ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ активно просуває маркетинговий план розвитку бізнесу, користувачі завжди звернуть увагу на рекламну інформацію від компанії.

Використання програми оптимально вирішує питання обліку організації праці персоналу, розділяє права доступу для кожного на його рівні, відділи виконують запропонований персоналом ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ перелік завдань, а Ви отримуєте зручний інструментарій для ефективного управління бізнесом. [52].

Отже, на основі аналізу проведеного в даному підрозділі, ми можемо стверджувати, що використання інтегрованих програмних систем на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ принципово покращує загальну ситуацію в організації бухгалтерського обліку на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ. Бухгалтерський облік – це найбільш стандартизована функція управління, і лише заздалегідь сформулювавши

плани та правила, він може ефективно виконувати свої завдання.

Оскільки в складній автоматизації бухгалтерського обліку таким фактором формування системи є набір формальних алгоритмів, реалізованих програмним забезпеченням, бухгалтерський облік на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ вже не просто виражає бізнес-процес в цілому, а розпочинає змінювати цей процес в організоване ціле.

Фактично - це допоможе перейти до концепції ефективної організації виробництва на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ, праці та управління в бухгалтерському обліку, де єдине ціле є продуктом спрямованої цілі та свідомої роботи бухгалтера на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ. [53].

2.3. Аналітичний і синтетичний облік готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ

Аналітичний облік готової продукції ведеться за обліковими цінами окремих найменувань (видів) або однорідних груп продукції. Облікові ціни на готову продукцію підприємство ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ встановлює самостійно [50].

Обліковою ціною готової продукції може бути назва (тип) та фактична собівартість одиниці схожої продукції, або це може бути розрахункова (планова) ціна одиниці продукції та відхилення між фактичною собівартістю готової продукції та її виробництвом витрати розподіляються в аналітичному обліку. Вартість, розрахована за обліковою ціною.

Кредит статті 26 "Готова продукція" відображає, що компанія ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ продає готову продукцію та інші утилізаційні готові вироби за середньозваженою фактичною собівартістю продукції. Коли готова продукція списується з кредитів за обліковою розрахунковою та продажною

(плановою) ціною, також списується відповідна різниця між фактичною собівартістю готової продукції та її вартістю, розрахованою за обліковою ціною підприємства ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ [51].

Якщо готовий продукт розраховується за розрахунковою (плановою) ціною, відповідно до "Директиви", величина відхилення між фактичною собівартістю готового продукту та його вартістю, розрахованою за обліковою ціною (далі - відхилення) визначається як рівень відхилення облікової ціни готового продукту (у відсотках) та вартості.

Рівень відхилення (відсоток) визначається діленням суми відхилення на початок місяця та суми відхилення продукції, що поставляється на склад у звітному місяці, на величину, розміщену на початок місяця та звітний місяць. Готовий продукт розраховується за ціною книги. [50].

Фактична виробнича собівартість готового продукту та величина відхилення від його балансової вартості пов'язані з проданим продуктом, що відображається на кредитному рахунку 26 "Готова продукція" та дебетовому рахунку, що відображає вибуття готової продукції ПАПП "ВОЛІ-ДАРВ" СТЕЦЕВА.

Коли аналітичний облік готової продукції ведеться за встановленою бухгалтерською розрахунково-реалізаційною (плановою) ціною, комплексний облік готової продукції відображає її фактичну собівартість, а в аналітичному обліку - відхилення між її обліковою вартістю і фактична вартість собівартості продукції. Бухгалтерська ціна. Разом вони становлять фактичну собівартість готової продукції компанії ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ [51].

Сума відхилення між фактичною собівартістю реалізованих товарів та собівартістю продукції за ціною балансу. У цій сумі готовий товар вираховується з підзвіту основної відповідальної особи, коли він відвантажується (відпускається) до замовника, а з кредитного ліміту вираховується рахунок 26 "Готова продукція". Проаналізуйте рахунок відхилення "Продаж готової продукції" і розрахуйте середній відсоток

відхилення на його основі.

Комплексний облік випущеної готової продукції (машинобудування, обслуговування) здійснюється відповідно до інструкції фактичної собівартості підприємства ПАПП "ВОЛІ-ДАРВ" СТЕЦЕВА. Собівартість реалізації товару (машинобудування, обслуговування) також визначається його фактичною собівартістю. Відповідно, повинен бути організований аналіз та облік готової продукції, виробленої підприємством. За сучасних умов існує три варіанти організації аналізу та обліку продукції підприємства ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ[50]:

- Окремий вид або група однорідних продуктів обліковується відповідно до фактичної собівартості продукції, визначеної на кінець звітного місяця;
- Зміни певного виду (групи) продукції в поточному місяці обчислюються відповідно до фактичної собівартості продукції на початок місяця;
- У бухгалтерській обробці готової продукції приймається відхилення фактичної собівартості певної продукції від її вартості, тобто ціни і здійснюється відповідно до бухгалтерського розрахунку та продажної (планової) ціни.

Всі фінансові результати підприємства обліковуються на рахунку 79 «Фінансові результати» та на рахунку 44 «Нерозподілені прибутки (непокриті збитки).

Аналітичний кількісно-сумовий облік та облік на складі готової продукції в цьому разі оформляється за обліковими розрахунково-відпускними (плановими) цінами, а також Аналітичний облік вибуття та приймання готової продукції оформляється за допомогою прибуткових та видаткових документів [51].

Готову продукцію зберігають у спеціальних оснащених для цього місцях.

Для того, щоб визначити фактичну собівартість виробництва готової

продукції, що подається на субрахунку 901 "Собівартість реалізованої готової продукції", що подається на цей субрахунок, сума реалізованої продукції на момент розрахункового обліку та ціни продажу повинна бути з урахуванням фактичної собівартості продукції. За спеціальними розрахунками необхідно визначити відхилення готової продукції, що відвантажується замовнику.

Аналітичний облік готової продукції на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ ведеться по кожній її номенклатурі. При складах ведеться кількісно-сортний облік готової продукції у картках складського обліку. В бухгалтерії на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ ведеться оборотна відомість по кожній номенклатурі продукції і матеріально-відповідальній особі. При спрощеній формі обліку на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ аналітичний облік руху готової продукції ведеться у Відомості 2-М "Облік запасів".

Відповідно до конкретної ситуації на підприємстві необхідно прийняти метод обліку аналізу готової продукції, який є найбільш підходящим для підприємства. Для великої кількості видів (груп) готової продукції найбільш прийнятним і обґрунтованим методом є розрахунок продукції за розрахунковою (плановою) ціною та окремий аналіз відхилення фактичної собівартості готової продукції від її балансової вартості. [50].

На ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ відвантаження готової продукції оформляється випискою рахунку-накладної на відпуск готової продукції. Потім після проведення розвантаження готової продукції цю інформацію заносять до Книги реєстрації рахунків-накладних, в якій вказано коли саме здійснено оплату за готову продукцію.

Синтетичний облік готової продукції на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ ведеться в журналі 5 або 5А, де у розділі III наводиться кореспонденція: Дт 90 "Собівартість реалізації"; Кт 23 "Виробництво", 25 "Напівфабрикати", 26 "Готова продукція". У цьому ж розділі наводяться дані про загальну суму оприбуткованої готової продукції: Дт 26 "Готова

продукція"; Кт 23 "Виробництво".

Для синтетичного обліку готової продукції на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ призначено активний рахунок № 26 "Готова продукція". По дебеті цього рахунку на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ відображається надходження готової продукції власного виробництва на склад за фактичною виробничою собівартістю. По кредиті - відпуск готової продукції за фактичною виробничою собівартістю. Для прикладу за рахунком 26 «Готова продукція» в таблиці 1.2 наведено типові кореспонденції.

Таблиця 1.2

№ оп.	Зміст господарської операції	Кореспондуючі рахунки	
		Дебет	Кредит
1	Оприбутковано на складі готову продукцію	26 «Готова продукція»	23 «Виробництво»
2	Відображено в складі готової продукції напівфабрикати власного виробництва, призначені для реалізації на сторону	26 «Готова продукція»	25 «Напівфабрикати»
3	Отримано готову продукцію в результаті здійснення спільної діяльності	26 «Готова продукція»	37 «Розрахунки з різними дебіторами»
4	Відображено суму дооцінки готової продукції	26 «Готова продукція»	423 «Дооцінка активів»
5	Виявлено під час інвентаризації лишки готової продукції	26 «Готова продукція»	719 «Інші доходи від операційної діяльності»
6	Оприбутковано матеріали як готову продукцію, призначену для власних потреб	20 «Виробничі запаси»	26 «Готова продукція»

7	Оприбутковано МШП як готову продукцію, призначену для власних потреб	22 «МШП	26 «Готова продукція»
8	Використано готову продукцію для внутрішніх потреб цехів	23 «Виробництво»	26 «Готова продукція»
9	Відображено вартість готової продукції, виданої зі складу підзвітній особі	372 «Розрахунки з підзвітними особами»	26 «Готова продукція»
10	Виявлено під час інвентаризації недостачу готової продукції, яку віднесено на винну особу	375 «Розрахунки за відшкодуванням завданих збитків»	26 «Готова продукція»
11	Відображено вартість готової продукції, переданої в спільну діяльність	377 «Розрахунки з іншими дебіторами»	26 «Готова продукція»
12	Списано на фінансові результати первісну вартість готової продукції (у випадку, коли підприємства для узагальнення інформації про витрати застосовують тільки рахунки класу 8)	791 «Результат основної діяльності»	26 «Готова продукція»
13	Використано готову продукцію для виробничо-господарських потреб	808 «Витрати товарів»	26 «Готова продукція»
14	Відображено суму витрат від знецінення запасів, псування цінностей; списано готову продукцію, непридатну для продажу; проведено уцінку готової продукції, яка втратила свої первісні якості (якщо підприємство не використовує рахунки класу 9)	84 «Інші операційні витрати»	26 «Готова продукція»

РОЗДІЛ 3

УДОСКОНАЛЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ РУХУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

3.1. Бухгалтерський облік руху готової продукції при застосуванні пакетів прикладних програм

В умовах автоматичного розрахунку та стандартного групування можливий перехід від формулювання стандартних розрахунків у перший день місяця, кварталу та року до формулювання стандартних розрахунків у будь-який день місяця. Це дозволяє усунути щомісячний перерахунок залишку незавершеного виробництва через зміни стандартів на початок місяця та більш точно розрахувати фактичну собівартість реалізованої товарної продукції [59, с. 138].

Однією з найпоширеніших програм ведення бухгалтерського обліку в сучасних умовах є програма «1С: Підприємство» (Додаток А).

«1С: Підприємство 8» - програма використовується для ведення бухгалтерського, фінансового, а також управлінського обліку на підприємстві та керування всіма аспектами його діяльності. Характеристика цієї системи полягає в тому, що вона в основному працює на підприємствах пострадянського простору і має достатню ринкову вартість. Такі системи в Європі зазвичай дорожчі в кілька разів. Хоча вартість усіх параметрів дуже низька, програма має конкурентні функції та переваги завдяки існуванню систем модулів бухгалтерського та податкового обліку, розроблених для всіх країн, які її використовують. Через свою майже монополію на ринку програма "1С: Підприємство 8" отримала високоякісну технічну та методичну підтримку від українських компаній-партнерів, близько 500 компаній.

Розробники програми "1С: Підприємство 8" контролюють якість послуг, що надаються компаніями-партнерами, проводять навчальні та сертифікаційні

заходи для підвищення якості обслуговування та максимального задоволення споживачів. Для користувачів, які хочуть реалізувати програму «1С: Підприємство 8» самостійно, існує велика кількість методичних документів російською та українською мовами, велика кількість різноманітних навчальних курсів та відео, а також деякі версії програми для навчання та вільної роботи.

Програма широко поширюється з моменту випуску версії "1С: Підприємство 7.7" і дуже подобається споживачам. Хоча конфігурація під "1С: Підприємство 8" з'явилася в Україні в 2008 році, близько 10% користувачів все ще використовували її в 2017. Спільний ринок програмного забезпечення 1С: українські компанії українських компаній. Поточна версія програми "1С: Підприємство 8.3", коли вона була створена, розробники приділяли особливу увагу технології роботи програми через Інтернет. Тепер, крім роботи в розподіленій базі даних (RIB) у версії 8.3, це також тонкий клієнт Повна програма для режиму клієнта та веб-клієнта.

Система "1С: Підприємство 8" дуже підходить для споживачів підприємств різних розмірів. Тому версія «1С: Підприємство 8.3» Basic передбачена для малого бізнесу, який може працювати на робочому місці з безкоштовними оновленнями та підтримкою всього за 1560 грн. Версія програми PROF 1С: компанія має можливість розширити додаткові робочі місця до однієї, п'яти, десяти, двадцяти, п'ятдесяти, ста та п'ятсот робочих місць, а версію PROF можна модифікувати для розширення нових функцій, щоб найкраще задовольнити потреби організація.

Головною метою середовища розвитку "1С: Підприємство 8" є прискорення розробки фінансово-економічних планів. Багато дій з розробки прикладних рішень виконуються за допомогою конфігурації та допомоги багатьох помічників, що значно пришвидшує та спрощує розробку конфігурації. Всі об'єкти конфігурації зібрані на панелі у вигляді дерева, що дозволяє швидко знаходити та редагувати необхідні компоненти.

Процес звітування також зазнав значних змін. При обробці даних

застосовуються комп'ютерні методи, а звіти формуються за допомогою рутинних методів та методів запитів до бази даних і не збираються один раз для тривалого використання.

Відповідно до можливостей використовуваних комп'ютерних технологій існуючі форми бухгалтерського обліку були дещо модернізовані. Використання сучасних комп'ютерних та комунікаційних технологій призвело до того, що використання тієї чи іншої форми бухгалтерського обліку здійснюється за допомогою програмно реалізованих алгоритмів. Тому комп'ютеризований облік на сучасних комп'ютерах не є невід'ємним формальним обмеженням. [65, с. 88].

Організовуючи бухгалтерський облік, персонал повинен знати, де і в якій формі вони отримали початкові умови операції; алгоритм або метод його роботи; який результат і форму він повинен отримати; що передати після операції і кому. Незалежно від методу обробки інформації, прийнятого на підприємстві, така інформація повинна надаватися працівниками. У цьому випадку існує безліч способів досягти організації роботи при використанні прикладного програмного забезпечення на підприємстві.

Комп'ютеризація суттєво змінила процес організації роботи бухгалтерських установ. Єдиним способом ефективної організації підприємства в сучасних умовах є встановлення правил встановлення організаційної структури в комп'ютерній системі організації та управління, оскільки внутрішні документи підприємства, що швидко розвивається, повинні часто змінюватися, а високий товарообіг ставка може змусити все працювати. Видно, що комп'ютеризація управління підприємством є основним фактором, що визначає організаційну структуру та бухгалтерський облік підприємства.

Використання комп'ютерних технологій призводить до нової тенденції в будівництві бухгалтерських установ [59, с. 139-140].

У процесі комп'ютеризації незалежних сайтів компанії оснащуються кількістю автоматизованих робочих місць (АРМ), при чому кожне з яких використовується для визначення бухгалтерського завдання. Кожна робоча

станція виконує автономну обробку інформації без використання інформації з інших робочих станцій. Інформаційний зв'язок між автономними робочими станціями порушений, що надає можливості для навмисного викривлення та зловживання; тому необхідний додатковий контроль та копіювання інформації [65, с. 89-90].

Використання автоматизованих робочих місць (АРМ) бухгалтера є головною характерною рисою. Якщо основним елементом структури бухгалтерської організації є незалежний бухгалтер при використанні безкомп'ютерного методу обробки бухгалтерської інформації, то при використанні комп'ютерних технологій необхідно враховувати не тільки обов'язки та кваліфікацію бухгалтера, але й характеристики комп'ютеризованого робочого місця, де він працює.

Під робочою станцією традиційно розуміють професійно-орієнтований програмно-апаратний комплекс, який може надавати рішення проблем користувачів безпосередньо на своєму робочому місці.

Створення робочої станції бухгалтера базується на принципах персоналізації та самостійного вивчення бухгалтерського персоналу, комп'ютеризації основних бухгалтерських функцій, безпаперової технології бухгалтерського обліку, розподілених, децентралізованих та централізованих систем обробки бухгалтерської інформації. Класифікація робочих станцій базується на таких основних характеристиках:

- за функціональною спрямованістю – АРМ технічного і допоміжного персоналу, АРМ спеціаліста, АРМ керівника тощо;
- за рівнем використання персональних комп'ютерів – АРМ вищих керівників (включаючи головного бухгалтера), а також керівників середнього та нижнього рівнів управління; АРМ спеціалістів (АРМ бухгалтерів та економістів; нормувальника, диспетчера, інженера, технолога тощо); АРМ технічних виконавців (комірника, секретаря, касира, продавця, оператора тощо);
- за формою організації праці працівників на персональних комп'ютерах –

індивідуальні і колективні;

- за іншими ознаками [59, с. 141].

Зокрема, робоча станція бухгалтера повинна створити технологію, залучивши широке коло співробітників бухгалтерів компанії, операторів, секретарів, продавців, менеджерів та інших фахівців - в обробці введення даних бухгалтерської інформації, генерації оригінальних документів, візуальному контролю вхідних даних та формування вихідних файлів за допомогою персонального комп'ютера на робочому місці [65, с. 91-92].

Можливість ведення бухгалтерського обліку у формі комп'ютерного зв'язку дозволяє гнучко розподілити бухгалтерську роботу серед працівників з різних галузей бухгалтерського обліку. Склад бухгалтерської роботи залишається незмінним за різних навантажень бухгалтерського обліку, однак перелік керівників суттєво відрізняється через розмір підприємства та відповідне навантаження бухгалтерії.

У малому бізнесі бухгалтерський облік на комп'ютері веде одна людина - головний бухгалтер бізнесу. Якщо потрібно, підключіть комп'ютер менеджера до його комп'ютера. Зі збільшенням бухгалтерського навантаження збільшується і кількість бухгалтерського персоналу на підприємствах. Бухгалтерська робоча станція бухгалтерського сайту підключена до локальної мережі.

З метою максимальної ефективності бухгалтерської роботи найпотужніший комп'ютер можна виділити в якості сервера, на якому зберігається інформаційна бібліотека та проводиться велика кількість обчислень. Використання робочих станцій у зростаючих компаніях для подальшого впровадження інформаційних технологій для вирішення бухгалтерських проблем з комп'ютеризацією призвело до необхідності створення багаторівневої комп'ютерної системи, заснованої на використанні персональних станцій технічних користувачів (первинний облік), АРМ функціональних працівників (ділянки обліку), АРМ керівників [65, с. 93].

Організація бухгалтерського обліку в умовах промислової діяльності

складається з АРМ працівників обліку(первинного), також (АРМ складського з обліку виробничих запасів, АРМ з обліку виробітку працівників в цехах основного та допоміжного виробництв, АРМ складського з обліку готової продукції).

Інформація на основі вхідних даних передається до бухгалтерії за каналами зв'язку. Інші рівні пов'язані з бухгалтерським обліком і включають робочі станції у сферах бухгалтерського обліку та особистих комплексних рахунків (облік основних засобів та нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, заробітної плати, готової продукції та їх реалізації, розрахункових операцій, виробничих витрат тощо). [59, с. 142-143].

Бухгалтери це певні відповідальні особи за контроль введення даних, вони в свою чергу перевіряють їх повний обсяг і достовірність, при потребі розробляють інформаційну базу, до якої включають інформацію з інших АРМ та інформаційних систем підприємства. Але, можлива організація АРМ бухгалтера-аналітика та АРМ контролера. Послідні два АРМ враховують завдання з функцій аналізу та контролю, які розробляються працівниками бухгалтерії.

Комп'ютеризація системи передбачає інтеграцію робочої станції бухгалтера в одну комп'ютерну мережу. У цьому випадку всі користувачі можуть використовувати всю інформацію в мережі. Тому в процесі комп'ютеризації системи будь-яке переривання інформаційного ланцюга вказує на виникнення аварії та визначає її джерело. У складному комп'ютеризованому обліку характеристиками організації бухгалтерського обліку є:

- Вирішення бухгалтерських проблем та інформаційне обслуговування користувачів робочих станцій здійснюється за ініціативою та безпосередньою участю бухгалтерів;

- За рахунок формалізації знань бухгалтера та створення бази знань підвищується інтелект інформаційної системи бухгалтерського обліку, що може підвищити професійний рівень кожного користувача робочої станції-бухгалтера [65, с. 94]

- пошук потрібної інформації здійснюється користувачами зі своїх робочих місць із застосуванням спеціалізованих засобів пошуку інформації;
- обліково-аналітична інформація обробляється в діалоговому режимі;
- бухгалтер є безпосереднім учасником технологічного процесу розподіленої обробки даних, а персональний комп'ютер - основним засобом його праці [59, с. 144].

Широке використання комп'ютерів, особливо високошвидкісних електронних комп'ютерів, дає можливість створювати централізовані та децентралізовані системи обробки даних, кожна з яких має властиві їй переваги та недоліки. Переваги централізованого підходу такі:

- Уніфікація системи зашифровки інформації на масштабі підприємства сприяє управлінню певною діяльністю господарства. Інтегрований централізований набір даних забезпечує доступ до запам'ятовуючих пристроїв з метою своєчасного отримання необхідної інформації;

- При створенні трудомістких завдань в одному комп'ютерному центрі ці завдання будуть відсортовані та виконані відповідно до їх важливості для роботи всього підприємства;

- Використовуйте потужний комп'ютерний центр для зниження вартості електронної обробки даних;

- Використання комп'ютерної системи центральної бази даних і всієї бібліотеки програм сприяє зменшенню складності та вартості обробки інформації;

- Можливість централізованих закупівель систем обробки даних кваліфікованими експертами може зменшити витрати на навчання персоналу.

Враховуючи, що найбільша централізація бухгалтерського обліку матиме негативні наслідки: бухгалтерський облік і контроль, обробка бухгалтерської інформації відокремлена від місця проведення господарських операцій, збільшує тривалість документообігу та збільшує вартість передачі носія інформації до місця обробки. [59, с. 145].

З розвитком комп'ютерних технологій та зниженням їх вартості створення робочих місць для бухгалтерів - це можливість для децентралізованого обліку, оскільки обробка первинної бухгалтерської інформації та формування підсумкової інформації може здійснюватися безпосередньо на робочому місці бухгалтерів. Децентралізована система обробки даних має багато переваг:

- Обробка даних поблизу джерела та місця використання збільшує зацікавленість управлінського та бухгалтерського персоналу у підвищенні надійності вхідних даних [65, с. 95-96];

- Можна враховувати інтереси різних підрозділів підприємства. За допомогою персональних комп'ютерів завдання обліку, потрібні для керування цими підрозділами, можна вирішити швидше;

- Поліпшити доцільність системи обробки даних. Несправність центрального комп'ютерного обладнання або певної передачі даних призведе до вимкнення всієї системи. Локальна несправність пристрою певним чином не має впливу на роботу інших частин системи.

Розглядаючи концепції централізованого та децентралізованого бухгалтерського обліку, пов'язані з комп'ютеризованим обліком та некомп'ютеризованими методами бухгалтерської інформації, слід пам'ятати, що вони є умовними.

Насправді неможливо мати повністю централізовану систему, як і повністю децентралізована система стає непрацездатною. Він розглядає ступінь централізації та децентралізації як найкраще поєднання цих процесів за певних умов [65, с. 97].

На сучасному етапі розвитку комп'ютерного обладнання та комунікацій існує дві конкурентні тенденції, що впливають на вибір структури системи обробки даних бухгалтерського обліку.

Одним є підвищення ступеня централізації обробки, а іншим - посилення її децентралізації. Ці тенденції призвели до появи абсолютно нових характеристик концентрації та децентралізації бухгалтерського обліку.

Основною тенденцією централізації та децентралізації бухгалтерських функцій є накопичення та централізована обробка даних бухгалтерського обліку в одному центрі, а також використання первинної інформації децентралізованої бази даних вхідної програми та показників обліку результатів. Система включає переваги централізованої деталізації даних з перевагами децентралізованої системи [59, с. 146-147].

Використання локальної мережі дозволяє використовувати методи агрегування та декомпозиції облікової інформації в системі управління інформацією, тим самим встановлюючи найкраще співвідношення принципів концентрації та децентралізації.

При використанні робочої станції функція обліку змінюється наступним чином:

- Основна відповідальність бухгалтера, відповідального за ведення обліку в конкретному місці, полягає в обробці місцевої інформації у відносно невеликій базі даних;
- Інформація відображається у вигляді повного та добре структурованого оригінального документа, або оригінальний документ заповнюється та оформляється безпосередньо на комп'ютері бухгалтером;
- Обробка документів полягає у відображенні інформації про документ в бухгалтерському реєстрі шляхом введення його детальної інформації та формування проводки;
- Обробка бухгалтерської інформації суворо регламентується навчальними матеріалами та технологіями, що використовуються в системі [65, с. 98-99].

Функція контролю даних бухгалтерського обліку також зазнала значних змін. За повної підтримки розробника або постачальника, система інформаційного програмного забезпечення по суті забезпечує постійний контроль за веденням рахунку та підготовкою документів. Для компанії фактичним результатом є зменшення можливості штрафу через неписьменність бухгалтерів або випадкові помилки.

Ефективність отриманої бухгалтерської інформації може в свою чергу підвищити контроль за законністю та економічною операцією. В бухгалтерській комп'ютерній системі є можливість посилити функцію контролю, не збільшуючи складності бухгалтерського обліку і не ускладнюючи її [59, с. 148].

Традиційно розподіл роботи бухгалтерами ґрунтується на принципах бухгалтерського обліку окремих завдань або сфер бухгалтерського обліку: облік основних засобів та нематеріальних активів, товарно-матеріальних цінностей, заробітної плати, бухгалтерського обліку розрахункових операцій, обліку витрат на виробництво тощо.

Коли комп'ютеризація бухгалтерського обліку здійснюється відповідно до принципу бухгалтерської комп'ютерної форми зв'язку, перелік завдань бухгалтерського обліку залишається незмінним, але зберігання та перетворення інформації та формування даних результатів здійснюються в єдиній інформаційній базі даних.

Використовуючи програму «1С: Бухгалтерія 8.0», ми можемо врахувати виробничий процес від закупівлі сировини до випуску готової продукції. У цьому випадку виробничі операції автоматично відображатимуться в бухгалтерському та податковому обліку. У поточному місяці витрати, пов'язані з виробничою діяльністю компанії, відображаються на рахунку витрат.

У «виробничій» частині програми візуалізується весь алгоритм операцій з обліку операції створення символів. Певна порядковість бухгалтерських операцій розпочинається із заповнення документа "вимоги-накладні". Однак потрібно підкреслити, що запаси які використовуються для виготовлення товарів, мають бути завчасно оприбутковані на склад, і лише зі складу вони можуть бути передані на виробництво.

Готова продукція включається на склад за плановою собівартістю. Після цього на кінець місяця, баланс визначається на основі запасів. Остаточна операція виробничого обліку полягає в розрахунку фактичної собівартості продукції, що включає накладні витрати.

У деякій частині таблиці значення специфікації визначає норму витрати матеріалу для виготовлення конкретного виробу. При введенні іншого документа "вимоги-рахунок-фактура" на основі цього документа, цей довідник необхідний для автоматичного розрахунку матеріалів. Решта детальної інформації буде автоматично заповнена під час вибору товару.

Наприклад, рахунок витрат на потреби - його вартість вибирається з плану рахунків і автоматично заповнюється при виборі товару відповідно до типу підрозділу компанії.

Планова витрата матеріалу виготовленого продукту та розрахунковий залишок незавершеного виробництва автоматично визначаються програмою. Дані цього файлу відображаються в "виробничому" реєстрі в бухгалтерському обліку та в податковому та бухгалтерському реєстрі в планових цінах.

3.2. Особливості обліку готової продукції відповідно до міжнародних стандартів

Міжнародні стандарти фінансової звітності, представляють собою короткий і, по можливості, простий виклад різних аспектів бухгалтерської звітності з поясненнями, яким чином слід оцінювати окремі статті звітності, і яка мінімальна інформація повинна бути при цьому розкрита [7, с. 213].

Облік запасів повинен відбуватися в системі обліку за фактичною вартістю придбання. Основне питання в обліку запасів - визначення величини витрат, що підлягають визнанню як активів і переносу на майбутні періоди ідентифікації відповідних доходів, відповідно до співвіднесення витрат і доходів.

Стандарт розглядає в якості запасів наступні активи:

- 1 призначені для продажу в ході звичайної діяльності;
- 2 знаходяться в вигляді сировини і матеріалів, які споживаються в виробничому процесі або при наданні послуг.

Якщо діяльність компанії відноситься до сфери послуг, витрати включають в себе витрати на послугу, виручку; незавершене виробництво; роботу аудиторів, архітекторів, юристів, лікарів, вчителів. Оцінка запасів відбувається за найменшою з двох величин: собівартості і можливої чистою ціною продажу відповідно до концепції обачності.

Собівартість запасів включає витрати на придбання, на переробку та ін. При цьому необхідно доставити запаси до їх теперішнього місця розташування та довести їх до поточного стану, а саме:

- витрати на придбання, ціна покупки і імпорتنі мита;
- витрати на переробку, що включають прямі витрати праці, виробничі накладні витрати, змінні накладні витрати, постійні накладні витрати, розподіл яких ґрунтується на виробничих потужностях компанії при роботі в нормальних умовах;
- інші витрати - такі як розробка продукту для конкретних клієнтів, витрати на позики.

Собівартість запасів у компанії, яка надає послуги, включає витрати, безпосередньо пов'язані з наданням послуг (предмети споживання, заробітну плату і витрати на персонал, накладні витрати).

При визначенні собівартості запасів використовуються наступні методи:

- фактичних витрат;
- нормативних витрат: в розрахунок приймається нормальний рівень використання матеріалів, витрат праці та потужностей; нормативні витрати регулярно перевіряються для наближення до фактичної вартості;
- метод роздрібних цін: застосовується в тих випадках, коли метод фактичних витрат використовувати непрактично; собівартість визначається шляхом зменшення загальної вартості проданих запасів на супутній відсоток прибутку; для кожної однорідної групи статей використовується середній відсоток; беруться до уваги цінові знижки. [7, с. 214-215].

Собівартість запасів можна визначити, використовуючи такі способи

розрахунку:

- шляхом специфічної ідентифікації індивідуальних витрат;
- по середньозваженої вартості;
- останнє надходження ЛПФО, допустимий альтернативний підхід.

Можлива чиста ціна продажу визначається як передбачувана продажна ціна за вирахуванням можливих витрат на виконання робіт і витрат на реалізацію. Необхідно враховувати мета, заради якої містяться запаси на момент розрахунку.

Списання запасів здійснюється на основі наступних принципів:

- постатейно;
- схожі або пов'язані один з одним статті групуються;
- кожна послуга розглядається як окрема стаття.

У звіті про прибутки і збитки як витрати розглядається собівартість проданих запасів: величина списання; втрати запасів; наднормативні витрати запасів;

Фінансова звітність складається в поданні інформації про фінансове становище, результати діяльності та зміни у фінансовому становищі організації. Ця інформація потрібна широкому колу користувачів для прийняття економічних рішень. Серед користувачів фінансової звітності можна виділити інвесторів, працівників, кредиторів, постачальників, торгових кредиторів, покупців, уряду та їх органи [7, с. 216-217].

Фінансова звітність повинна розкривати:

- облікову політику, оформлену для оцінки запасів, враховуючи використаний метод розрахунку їх собівартості;
- загальну балансову вартість запасів та балансову вартість за категоріями запасів;
- балансову вартість запасів;
- обсяг повернення будь-якого знищеного запаса;
- обставини, які призвели до відновлення списання запасів;

- балансову вартість запасів, закладених під забезпечення зобов'язань;
- балансову вартість списання, якщо вона незвичайна за своїм розміром, характером або походженням;
- собівартість запасів, списаних на витрати протягом періоду.

Операційні витрати, стосовно до виручки за період, визнані як витрати в даному періоді, класифікуються за їх характером.

При використанні методу ЛІФО необхідно враховувати різницю між величиною запасів, показаної в балансі, і найменшою з собівартості, розрахованої за методом ФІФО.

Згідно з Міжнародним стандартом до товарно-матеріальних цінностей готової продукції відносяться «... активи, по-перше, наявні для продажу при звичайній господарській діяльності, по-друге, що знаходяться в процесі виробництва для такого продажу і, по-третє, існуючі в формі матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг».

У стандарті йдеться про те, що «товарно-матеріальні цінності (готова продукція) включають в себе закуплені матеріали та допоміжні засоби, підготовлені для переробки в процесі виробництва; товари; землю та іншу власність, яка зберігається для перепродажу, а також готову продукцію і незавершене виробництво».

Готова продукція (матеріали, напівфабрикати, НЗВ, товари) є частиною робочого капіталу компанії. В рамках регулювання робочого капіталу компанії прагнуть підтримати запаси на оптимальному рівні. Оскільки в обов'язки бухгалтера західних компаній входить не тільки облік запасів, але і їх контроль, то функції регулювання запасів знаходяться також в компетенції бухгалтера фінансової бухгалтерії. Розміри готової продукції різні в залежності від профілю підприємства. Але при цьому для будь-якого підприємства необхідно враховувати як переваги, так і недоліки підтримки запасів на максимальному і мінімальному рівнях.

Відповідно до міжнародних стандартів в бухгалтерському обліку готова

продукція обраховується за фактичною виробничою собівартістю, при цьому зазвичай визначена лише після узагальнення всіх витрат та розрахунків. На практиці необхідно щоденно вести облік продукції та визначати їх вартісні характеристики.

Тому для цих цілей у поточному обліку багатьох складів фірм готова продукція обліковується у бухгалтерській (фіксованій) ціні. В якості облікових цін можуть бути прийняті: заплановані витрати, середньорічні витрати, оптові розрахункові або контрактні ціни, ціни продажу тощо. Порядок визначення облікової ціни визначається підприємством.

3.3. Облік руху готової продукції в зарубіжних країнах

Для вивчення зарубіжного досвіду необхідно враховувати особливості обліку виробництва та реалізації готової продукції в різних країнах.

Запаси - це найважливіша частина активів компанії. Вони займають домінуюче становище у структурі витрат у різних сферах підприємницької діяльності, а їх облік та оцінка впливають на результати господарської діяльності та розкриття інформації про їх фінансовий стан [32, с. 426].

Визначення терміна "запас" різне в різних країнах. Якщо запаси в Україні - це активи, що використовуються для короткострокового виробництва, надання послуг або перепродажу, то запаси в США використовуються для активів, що продаються в звичайному діловому циклі або використовуються у виробничому циклі.

Німецькі нормативні акти не визначають термін "запас", але він завжди стосується предметів для короткочасного використання або перепродажу. [64, с. 91].

В Системі Положень про стандартну облікову практику Великобританії визначення терміна "запаси" трактується аналогічно визначенню ЗПБО США, за винятком наступної лінгвістичної особливості. В американській обліковій

літературі актив зазвичай позначають як "inventory" У Великобританії запаси використовують терміном "stock" - це, як правило, акції.

Відповідно до МСФЗ № 2 «Запаси» під запасами маються на увазі активи, призначені для використання у звичайній господарській діяльності в процесі виробництва, для продажу, або як матеріали для споживання при надання послуг.

У Польщі запаси об'єднання поділяються на групи оборотних активів, включаючи матеріали, придбані для власних цілей, готову продукцію (продукцію, послуги), вироблену або перероблену, напівфабрикати, придатні для продажу чи використання у процесі виробництва, та товари для перепродажу.

Товари, придбані з-за кордону та продані без переробки, торгові компанії називають товарними.

Слід зазначити, що російська практика та правила щодо класифікації запасів схожі на перший погляд із зарубіжними країнами, але різниця між системами обліку запасів та звітності в російській системі бухгалтерського обліку та звітності полягає в тому, що запаси стосуються лише запасів. Сировина та матеріали на заводі-виробнику та інвентаризація товарів в організації [32, с. 427-428].

Оцінка запасів є важливою передумовою бухгалтерського обліку в цій галузі, оскільки вона впливає на точність фінансових результатів компанії. Оцінки запасів можуть відрізнятися. У більшості країн використовується середньозважене арифметичне, або метод першого виходу, який застосовується в США, визнаний у Німеччині та Польщі, але не в більшості країн. У порівнянні з методом першого виходу та середньозваженою ціною результатом застосування методу першого виходу є збільшення собівартості та зменшення запасів. Тому в першому випадку прибуток буде меншим, у другому - вищим, що дуже важливо з точки зору податку на прибуток [64, с. 92-93].

У США, як і в більшості країн / регіонів, запаси оцінюються на основі фактичних витрат, отриманих під час виробництва або коли він використовується. Оцінка виражається як чиста готівка, виплачена в минулому або майбутніх періодах, а сума дисконтується.

Вартість доставки цих запасів (якщо вони не несуться покупцем згідно з умовами контракту) може включати або не включати у вартість запасів. Такі витрати відображаються в окремій колонці. Витрати на запаси також не включають накладні витрати, витрати на управління та маркетинг.

Система ЗПБО США не рекомендує включати в собівартість запасів витрати, які не повинні бути відшкодовані покупцями. У собівартість слід включати тільки ті види витрат, які покупець вважає складовими вартості товару на момент його придбання. До підстави для їх включення до вартості запасів не включають наявність витрат.

У Польщі запаси вираховуються за цінами їх придбання, але якщо такої можливості немає то визначення ціни запасів або при їх безоплатній передачі вони вираховуються за цінами на аналогічні або подібні товарно-матеріальні цінності.

У Німеччині, Люксембурзі та Франції запаси оцінюються за найменшою величиною - за собівартістю або ринковою вартістю [32, с. 429-430].

У Португалії та Іспанії запаси оцінюються за ціною придбання або виробничою вартістю. В Іспанії ціна закупівлі включає суму, вказану на рахунку постачальника, плюс додаткові витрати на зберігання товарно-матеріальних цінностей, включаючи податок з продажу, якщо бюджетні кошти не включені. Слід також зазначити, що якщо ціна придбання товарного запасу або собівартість його продукції перевищує ринкову, запаси розглядаються за ринковою ціною. [64, с. 94].

В Іспанії ринкова ціна визначається наступним чином: на сировину - це найнижча з двох величин - вартість відновлення та чиста вартість добудови;

на товари та готову продукцію - усі витрати, за винятком відповідних податків та зборів; виконана робота без урахування комерційних витрат.

У Швейцарії та Італії запаси оцінюються за нижчою собівартістю або собівартістю (без вартості придбання чи виробництва) або чистою вартістю реалізації.

В Україні згідно з ПСБО 9, запаси при їх надходженні на підприємство оцінюються за собівартістю визначається згідно з договором постачальника (продавця), за вирахуванням суми ввізного мита, непрямих податків, витрат на заготівлю, вантажно - розвантажувальних робіт, транспортування запасів та інших витрат, пов'язаних з придбанням запасів і провидінням їх у придатний для використання в запланованих цілях стан. Витрати, які не включаються до первісної вартості запасів, включають: загальновиробничі витрати, нестачу запасів, витрати на продаж, відсотки за позику, витрати на управління та інші подібні витрати.

У МСФЗ №2 "Запаси" зазначено, що кількість запасів повинна включати вартість отримання, витрати пов'язані з перетворенням продукції, а також витрати на доставлення продукції до місця їх знаходження та відведення в належний стан. Витрати на отримання запасів відносяться до зазначеної в договорі вартості запасів, мито на постачання(ввезення) та інші податки, а також транспортно-заготівельні витрати та інші витрати, взаємопов'язані з отриманням готової продукції, матеріалів і послуг [32, с. 431].

Слід зазначити, що у випадку нестабільності ринку це проявляється великими коливаннями цін, і не об'єктивно оцінювати товарно-матеріальні запаси на основі вартості придбання. Ось чому зарубіжна практика бухгалтерського обліку та звітності розробила дуже ефективні методи вирішення цієї проблеми. Для збереження об'єктивності оцінки, коли ціни нестабільні, запаси оцінюються відповідно до мінімальних правил оцінки. Його суть полягає в пруденційному принципі, згідно з яким запаси

оцінюються і відображаються за мінімально можливою вартістю (ринковою ціною або вартістю). [64, с. 95-96].

З різних причин ринкова ціна товарного запасу може впасти до його собівартості, що призведе до збитків, і це повинно бути відображено шляхом списання його вартості на ринок.

У Сполучених Штатах ринкова ціна або ринкова вартість в даному випадку є "вартістю заміщення" акцій. Останнє - це сума, яку в даний час потрібно сплатити постачальнику за ту саму суму запасів.

Польське законодавство про бухгалтерський облік використовує конкретні норми часу при оцінці поточної роботи. Отже, якщо виробничий період не перевищує 3 годин, його можна оцінити лише за величиною прямих матеріальних витрат або величиною всіх прямих виробничих витрат (директ-костинг). В інших випадках, якщо це суттєво не впливає на обсяг оборотних коштів і фінансовий результат всі витрати обліковуються не на рахунок "Основне виробництво", а лише на рахунок "Прибутки та збитки". Якщо виробничий цикл перевищує 3 місяці, то величина незавершеного виробництва включає як прямі, так і непрямі витрати.

На португальських підприємствах продукти допоміжного і побічного виробництва обліковуються за можливими цінами реалізації [32, с. 432-434].

В Іспанії виробничі витрати включають закупівельні ціни на сировину та матеріали, а також деякі непрямі витрати, що належать до виробничого циклу.

В українській практиці, за винятком витрат, понесених через технічно неминучий дефіцит, відшкодування витрат на спеціальні інструменти та витрати на основі виробництва нової продукції, оцінка незавершеного виробництва проводиться відповідно до відомчих процедур розрахунку собівартості готової продукції. [64, с. 97].

Найбільш поширеними методами обліку запасів є методи ФІФО, ЛІФО, середньої вартості. Особливості методів оцінки запасів в деяких країнах:

У Великобританії заборонено використання методів ФІФО і базового запасу. Довгострокові контракти по незавершених проєктів враховуються по методам "частина виконання", "завершення контракту";

У США при використанні методу ЛІФО в обліковій політиці потрібно обов'язково визначити суму поточної відтворювальної вартості запасів, а також вплив на результати діяльності зменшення партії запасів.

В Україні запаси відображаються в балансі наступних статей; інвентар; тварини, що використовуються для розведення та відгодівлі; незавершене виробництво; кінцева продукція; товари.

Використовуйте метод утилізації товарно-матеріальних цінностей; середньозважена вартість, перша в першу чергу, остання в першу вихід, вартість ідентифікації, ціна продажу, регулятивна вартість

У Росії запаси відображаються в балансі за такими статтями: сировина та інші подібні незавершені витрати (витрати на обіг); готова продукція, товари для перепродажу та відвантаження; майбутні витрати. Використовується методи вибуття запасів: середньої вартості, ФІФО, ЛІФО [32, с. 435].

У Республіці Білорусь запаси відображаються в балансі з наступними статтями: сировина, матеріали та інші подібні цінності; тварини, що використовуються для розведення та відгодівлі; малоцінні та швидкозношувані предмети; витрати на виробництві (витрати на оборот); Продаж товарів, відвантаження товарів; майбутні витрати; інші запаси та витрати [64, с. 98-99].

Рекомендуються такі методи скасування: за середньозваженою ціною, за обліковою ціною з урахуванням відхилення від її фактичної вартості та за ціною останнього придбання (LIFO).

У Польщі товарно-матеріальні запаси відображаються в балансі за такими статтями: матеріали, напівфабрикати та товари в дорозі, готова

продукція, товари, передоплата за доставку. Відповідно до закону про бухгалтерський облік ви можете обрати один із наступних чотирьох методів:

- 1) середніх цін, т. Е списання за середньозваженою ціною даної одиниці;
- 2) ФІФО (витрати майна оцінюються послідовно за цінами (витрат) тих складових, які надійшли першими);
- 3) ЛІФО, вважається, що витрати майна оцінюються послідовно за цінами (витрат) тих складених, які надійшли останніми;
- 4) в порядку особливої ідентифікації, відповідної діяльності, цін (витрат) виданих складових запасів [64, с. 100-101].

У МСФЗ запаси включають товари, придбані та утримувані для перепродажу, наприклад, товари, придбані продавцями для перепродажу або земельної ділянки, та інше нерухоме майно для перепродажу: готова продукція; незавершене виробництво; основні та допоміжні матеріали; використовуються у процесі виробництва. Вартість запасів розраховується за наступними методами: перший вихід, перший вихід, останній вихід перший вихід, чиста вартість реалізації, середньозважена вартість, ідентифікація, стандартна вартість, роздрібна ціна [32, с. 436-437].

У 4-ої директивної ЄС Готову продукцію включають: сировину і матеріали; незавершеною виробництво; готову продукцію і товари; авансові платежі на поставку.

На відміну від торговельних підприємств в більшості Європейських держав, собівартість готової продукції на виробничих підприємствах складається з трьох компонентів:

- собівартості сировини і матеріалів, які використані для виготовлення продукції;
- вартості робочої сили, зайнятої у виробничому процесі;
- частини накладних витрат; пов'язаних із виробництвом продукції.

Собівартість готової продукції, виробленої за звітний період, відображається у складі запасів підприємства і розраховується за відповідними математичними формулами.

До прикладу в США та Канаді після реалізації частина собівартості готової продукції відноситься до собівартості реалізованої продукції і визначається за формулою: $Срп = ГПп + СВ + ГПк$

де Срп - собівартість проданої продукції; ГПп - на початок періоду собівартість залишку готової продукції; СВ - собівартість готової продукції, виготовленої за звітний період; ГПк - собівартість залишку готової продукції на кінець періоду [64, с. 100-102-103].

Готова продукція та інші товарні матеріали, напівфабрикати, МШП, товари є частиною оборотних коштів компанії. В рамках нагляду за оборотними коштами компанія прагне підтримувати запаси на оптимальному рівні.

Оскільки в обов'язки британських корпоративних бухгалтерів входить не тільки облік запасів, а й контроль запасів, функція управління запасами також потрапляє в сферу фінансового обліку. Розмір запасу залежить від профілю компанії. Але для будь-якої компанії вона також повинна враховувати плюси і мінуси підтримання запасів на найвищому та найнижчому рівнях.

Облік готової продукції в Молдові ведеться за стандартом бухгалтерського обліку №2 (СБУ №2) «Інвентаризація», який був сформульований відповідно до "Постанови Національного планування" № 56 Уряду Республіки Молдова про банки Придністров'я 25 лютого 2000 року. Перехід Республіки Придністров'я до міжнародної системи бухгалтерського обліку та бухгалтерського обліку.

Щодо реформи бухгалтерського обліку. Відповідно до цього стандарту, готова продукція (продукція, вироблена нами самими) – є кінцевим результатом виробничого циклу організації, повністю пройшла процес

переробки (складання) і відповідає чинним стандартам якості, стандартизованим товарним запасам та контрактом умови [32, с. 438].

Готова продукція російських компаній є частиною пропонованого організацією запасу збуту. Це кінцевий результат виробничого циклу, активів, переробки (складання) готової продукції, а її технічні та якісні характеристики відповідають вимогам інших документів за умовами контракту чи законодавчими нормами. У російському рахунку розрізняють оцінку залишку вироблених товарів та оцінку виробництва, відображену в поточному (аналітичному) рахунку [32, с. 439-440].

ВИСНОВКИ

Отже, підводячи підсумки в даній дипломній роботі, попередньо проаналізувавши весь вище викладений матеріал, ми можемо зробити наступні висновки:

В першому розділі даної дипломної роботи, ми досліджували питання теоретичних основ бухгалтерського обліку руху готової продукції.

На підставі проведеного нами дослідження в даному розділі, нами було визначено, що в ринкових умовах вітчизняні підприємства повинні виробляти конкурентоспроможну продукцію і покладатися лише на власні сили для успішного функціонування та розширення діяльності, щоб отримати максимально можливий дохід.

За твердженням науковця Марченко О: «Основною функцією забезпечення конкурентоспроможності підприємств є система обліку та аналізу виробництва та реалізації продукції. Формування та реалізація готової продукції є завершальним етапом виробничого ділового циклу.

У цьому випадку завдання бухгалтерського обліку та аудиту полягає у наданні керівництву інформації для операційних специфікацій збуту продукції, плануванні майбутньої діяльності та запобіганні суб'єктивності в процесі прийняття рішень».

Отже всі сировина, матеріали – це головні елементи періоду виробництва, вони створюють незавершене виробництво, а також формують виробничий процес. Також готова продукція відноситься до активів підприємства, які вироблені в минулому і в майбутньому часі та одержуємо від них економічної вигоди від їх реалізації. За твердженням науковця Маргуліс А: «Основне завдання будь-якої компанії - заробляти гроші. Виробники не є винятком. Кінцевий результат - продаж (продаж) саморобних виробів та виробів. Продаж вироблених товарів є завершальним етапом кругообігу економічних активів компанії, що дозволяє підприємству

виконувати свої зобов'язання перед державним бюджетом, кредитними банками, робітниками та службовцями, постачальниками та погашенням виробничих витрат».

Насамперед можна сказати, що готова продукція – це виріб, напівфабрикат, робота, послуга які пройшовши певні технологічні цикли відповідають всім встановленим стандартам, отримані технічним контролем підприємства і відправлені на склад, а також споживачу відповідно до порядку прийняття продукції. До собівартості реалізованої продукції включається виробнича собівартість продукції, яка була реалізована за звітний період, нерозподілені постійні загальновиробничі витрати, понаднормативні витрати. До виробничої собівартості продукції включають прямі матеріальні витрати, прямі витрати на оплату праці, інші прямі витрати, змінні та постійні розподілені загальновиробничі витрати.

Інструкцією про використання плану рахунків бухгалтерського обліку включає категорію «продукція сільськогосподарського виробництва» (ПСВ), до неї відноситься продукція, отримана від особистих рослинницьких, тваринницьких та промислових підскладів підприємства, яка використовується для продажу на сторону, тобто для продажу працівникам або передавання в їдальні, садочки та інші заклади; продукція, яка використовується як корм для худоби та для самого виробництва кормів для тваринництва; продукція, яка виготовлена для годування худоби, наприклад зелена маса, їжа для худоби, плоди тощо, а також відходи, отримані при доведенні товарної продукції та насіння до відповідних пропорцій

Отже, важливу роль у досягненні головної цілі діяльності підприємства - прибутку виконує система контролю та обліку результатів виробництва та реалізації, прийняття управлінських рішень щодо виробничої та реалізаційної програм на різних рівнях. Дуже часто сьогодні ретельно почали досліджувати питання виготовлення, збереження, реалізації готової продукції.

Найважливішими економічними показниками в діяльності підприємства є саме готова продукція та її реалізація. Зарахований платіж на банківський рахунок чи ні всеодно включається в обсяг реалізації. Якщо готову продукцію оцінюють за середньорічною плановою собівартістю, то відхилення планової собівартості від фактичної обліковують окремо. На кінець місяця ці відхилення розподіляють між залишками нереалізованої продукції і реалізованими виробами. При оцінюванні її за іншими цінами відхилення визначають як різницю між цими цінами та фактичною собівартістю.

До обліку й аудита готової продукції включається такий комплекс робіт, при виробленні яких забезпечується своєчасний і якісний облік виготовлення, випуску та реалізації готових виробів не тільки в цілому за звітній період, але і за коротші проміжки часу, а саме:

- постійний контроль за виробництвом готової продукції (робіт, послуг) у розрізі показників як її обсяг, асортимент, якість;
- комплексний і вірогідний облік готової продукції на складі, систематичний контроль за її збереженням і станом;
- своєчасний і регулярний облік відвантаженої та реалізованої продукції (робіт, послуг), достовірна чітка організація розрахункових операцій з покупцями та замовниками;
- облік і контроль дотримання кошторису бюджетних, непрямих та інших витрат, пов'язаних зі збутом продукції (робіт, послуг);
- своєчасне і достовірне визначення результатів від реалізації продукції (робіт, послуг) та їх облік.

В другому розділі даної дипломної роботи, ми досліджували питання методики бухгалтерського обліку руху готової продукції в умовах застосування комп'ютерних технологій.

На підставі проведеного нами дослідження в даному другому розділі, нами було визначено, що формування облікової політики підприємства є одним з важливих етапів діяльності підприємства, оскільки передбачає

досконале формування інформаційних потоків та забезпечення відповідною інформацією керівництва підприємства. Розробка документа про облікову політику на підприємстві – це трудомісткий відповідальний процес.

Часто зустрічається що власник підприємства може володіти питаннями бухгалтерського обліку. Тому формування облікової політики переважно може здійснюватися керівником підприємства або спеціалістами (службами, фірмами), що ведуть бухгалтерський облік на підприємстві.

Якщо власників декілька (товариство з обмеженою відповідальністю, відкрите чи закрите акціонерне товариство тощо), то облікова політика підприємства затверджується рішенням зборів засновників (учасників). При створенні облікової політики слід звернути увагу на фактори, які на неї впливають. Під час вибору облікової політики важливою ланкою є особливостей діяльності кожного виду підприємства. Фактори впливу переважно поділяють на зовнішні та внутрішні.

На сьогоднішній день створення чи зміна облікової політики є проблемним для більшої кількості облікових працівників за різних обставин: – низької кваліфікації облікового персоналу; – недостатнього практичного досвіду; – недостатньої інформованості про здобутки та досягнення інших; – відсутності творчого підходу; – незнання сучасного передового досвіду зі здійснення обліку; – небажання «іти в ногу з часом» тощо.

З точки зору застосування комп'ютерних систем бухгалтерського обліку, методологія бухгалтерського обліку зазнала різних змін: зміни в системах бухгалтерського обліку, зміни в бухгалтерських процесах та вдосконалення в управлінні, засоби бухгалтерського обліку та їх функції зазнали якісних та кількісних змін; наукова база залишається незмінною. Але змінення в бухгалтерського обліку відбуваються на всіх етапах, починаючи з базової методології

Продукція, яка випущена зі складу на підприємстві ПАПП «ВОЛП-ДАРВ» СТЕЦЕВИ, оформляється первинними документами. На підставі

договору з постачання продукції графіка відвантаження, відділ збуту пише наказ-накладну.

Після оформлення наказ-накладна передається на склад. Синтетичний рахунок 90 «Собівартість реалізації» використовується, щоб врахувати виручку від продажу продукції, її собівартості, і виявлення фінансових результатів по основній діяльності на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ. Дебетдані рахунки показують фактичну собівартість проданої продукції, а кредит – виручку від продажу або платижем, який надійшов від покупців.

Виручка від продажу визначається по моменту відвантаження або передачі продукції покупцям незалежно від того, надійшли до цього моменту в оплату кошти чи ні – це є характеристикою методу обліку продажу по моменту відвантаження продукції на підприємстві на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ.

На рахунок 90 «Собівартість реалізації» списується безпосередньо зі складу продана продукція за фактичною собівартістю. Якщо на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ використовує облікові ціни, то фактична собівартість проданої продукції визначається за допомогою розрахунків на основі середньозваженого відсотка. Дані про випуск продукції з виробництва і її залишках на складі є основними показниками при розрахунку такого відсотка.

Рахунок 36 «Розрахунки з покупцями і замовниками» - привизначенні виручки по моменту відвантаження продукції. Цей рахунок враховує заборгованість отримувачів продукції.

Управління готовою продукцією на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ за допомогою «УВУ» в найкоротші терміни оптимізуються процеси персонал ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ, структуруються функції відділів, виконавців усіх рангів і тим самим заощаджує дорогоцінний час для реалізації іншого кола завдань обліку і надає можливість розробляти плани

розширення меж діяльності. Функції програми в лічені секунди представляють для персоналу ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ повну інформацію про обсяги продуктів з прив'язкою до виду товару, якості, собівартості, замовникам.

Ми можемо стверджувати, що використання певних програмних систем на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ принципово підвищує ефективність загальної ситуації в організації бухгалтерського обліку на підприємстві ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ. Бухгалтерський облік – це найбільш стандартизована функція управління, і лише заздалегідь сформулювавши плани та правила, він може ефективно виконувати свої завдання.

Аналітичний облік готової продукції оформляється за обліковими цінами індивідуальних видів або однакових груп продукції. Ціни обліковані на готову продукцію підприємство ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ встановлює самостійно

Кредит статті 26 "Готова продукція" відображає, що компанія ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ продає готову продукцію та інші утилізаційні готові вироби за середньозваженою фактичною собівартістю продукції.

Коли готова продукція списується з кредитів за обліковою розрахунковою та продажною (плановою) ціною, також списується відповідна різниця між фактичною собівартістю готової продукції та її вартістю, розрахованою за обліковою ціною підприємства ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ.

Сума відхилення між фактичною собівартістю реалізованих товарів та собівартістю продукції за ціною балансу. У цій сумі готовий товар вираховується з підзвіту основної відповідальної особи, коли він відвантажується (відпускається) до замовника, а з кредитного ліміту вираховується стаття 26 "Готовий продукт". Проаналізуйте рахунок відхилення "Продаж готової продукції" і розрахуйте середній відсоток

відхилення на його основі.

Комплексний облік випущеної готової продукції (машинобудування, обслуговування) здійснюється відповідно до інструкції фактичної собівартості підприємства ПАПП "ВОЛІ-ДАРВ" СТЕЦЕВА. Собівартість реалізації товару (машинобудування, обслуговування) також визначається його фактичною собівартістю. Відповідно, повинен бути організований аналіз та облік готової продукції, виробленої підприємством. За сучасних умов існує три варіанти організації аналізу та обліку продукції підприємства ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ.

В третьому розділі даної дипломної роботи ми досліджували питання удосконалення бухгалтерського обліку руху готової продукції.

На підставі проведеного нами дослідження в даному третьому розділі нами було визначено, що в умовах автоматичного розрахунку та стандартного групування можливий перехід від формулювання стандартних розрахунків у перший день місяця, кварталу та року до формулювання стандартних розрахунків у будь-який день місяця. Це дозволяє усунути щомісячний перерахунок залишку незавершеного виробництва через зміни стандартів на початок місяця та більш точно розрахувати фактичну собівартість реалізованої товарної продукції

Відповідно до можливостей використовуваних комп'ютерних технологій існуючі форми бухгалтерського обліку були дещо модернізовані. Використання сучасних комп'ютерних та комунікаційних технологій призвело до того, що використання тієї чи іншої форми бухгалтерського обліку здійснюється за допомогою програмно реалізованих алгоритмів. Тому комп'ютеризований облік на сучасних комп'ютерах не є невід'ємним формальним обмеженням.

Можливість ведення бухгалтерського обліку у формі комп'ютерного зв'язку дозволяє гнучко розподілити бухгалтерську роботу серед працівників з різних галузей бухгалтерського обліку. Склад бухгалтерської роботи

залишається незмінним за різних навантажень бухгалтерського обліку, однак перелік керівників суттєво відрізняється через розмір підприємства та відповідне навантаження бухгалтерії.

З метою максимальної ефективності бухгалтерської роботи найпотужніший комп'ютер можна виділити в якості сервера, на якому зберігається інформаційна бібліотека та проводиться велика кількість обчислень. Використання робочих станцій у зростаючих компаніях для подальшого впровадження інформаційних технологій для вирішення бухгалтерських проблем з комп'ютеризацією призвело до потреби формування багаторівневої комп'ютерної системи, створеної на користування робочих станцій технічних виконавців (первинний облік), АРМ функціональних працівників (ділянки обліку), АРМ власників.

Міжнародні стандарти фінансової звітності, представляють собою короткий і, по можливості, простий виклад різних аспектів бухгалтерської звітності з поясненнями, яким чином слід оцінювати окремі статті звітності, і яка мінімальна інформація повинна бути при цьому розкрита

Фінансова звітність складається в поданні інформації про фінансове становище, результати діяльності та зміни у фінансовому становищі організації. Ця інформація потрібна широкому колу користувачів для прийняття економічних рішень. Серед користувачів фінансової звітності можна виділити інвесторів, працівників, кредиторів, постачальників, торгових кредиторів, покупців, уряду та їх органи

Запаси - це найважливіша частина активів компанії. Вони займають домінуюче становище у структурі витрат у різних сферах підприємницької діяльності, а їх облік та оцінка впливають на результати господарської діяльності та розкриття інформації про їх фінансовий стан

Визначення терміна "запас" різне в різних країнах. Якщо запаси в Україні - це активи, що використовуються для короткострокового виробництва, надання послуг або перепродажу, то запаси в США

використовуються для активів, що продаються в звичайному діловому циклі або використовуються у виробничому циклі.

Німецькі нормативні акти не визначають термін "запас", але він завжди стосується предметів для короткочасного використання або перепродажу

Оцінка запасів є важливою передумовою бухгалтерського обліку в цій галузі, оскільки вона впливає на точність фінансових результатів компанії.

Оцінки запасів можуть відрізнятися. У більшості країн використовується середньозважене арифметичне, або метод першого виходу, який застосовується у Німеччині та Польщі, але не в більшості країн. У порівнянні з методом першого виходу та середньозваженою ціною результатом застосування методу першого виходу є збільшення собівартості та зменшення запасів. Тому в першому випадку прибуток буде меншим, у другому - вищим, що дуже важливо з точки зору податку на прибуток.

В Іспанії ринкова ціна визначається наступним чином: на сировину - це найнижча з двох величин - вартість відновлення та чиста вартість добудови; на товари та готову продукцію - усі витрати, за винятком відповідних податків та зборів; виконана робота без урахування комерційних витрат.

У Швейцарії та Італії запаси вираховується за нижчою собівартістю або собівартістю (без вартості отриманих чи виготовлених) або чистою вартістю реалізації.

В Україні згідно з ПСБО 9, запаси при їх постачанні на підприємство вираховуються за собівартістю сформованою згідно з договором постачальника (продавця), за рахуванням суми ввізного мита, непрямих податків, витрат на заготівлю, вантажно - розвантажувальних робіт, транспортування запасів та інших витрат, пов'язаних з придбанням запасів і провидінням їх у придатний для використання в запланованих цілях стан. Витрати, які не враховуються до первісної вартості запасів, включають: загальновиробничі витрати, нестачу запасів, витрати на продаж, відсотки за позику, витрати на управління та інші подібні витрати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адамик О. В. Управлінські інформаційні технології в обліку і оподаткуванні суб'єктів державного сектору економіки : опорний конспект лекцій / О. В. Адамик. – Тернопіль : Тернопільський держ. економ. ун-т, 2017. 33 с.
2. Бенько М. М. Інформаційні системи і технології в бухгалтерському обліку : монографія / М. М. Бенько. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2010. 336 с.
3. Биков В. Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти : монографія / В. Ю. Биков. К.: Атіка, 2009. 318 с.
4. Білоусько В.С. Теорія бухгалтерського обліку: Навч. посібник. - К.: Мета, 2012. - 235с.
5. Богдан С. В. Концептуальні засади становлення та функціонування інституту податкового консультування / С. В. Богдан, Т. В. Тучак // Східна Європа: економіка, бізнес та управління. – 2019. – № 1(18). – С. 312–316.
6. Бондар Ю. В. Автоматизовані робочі документи аудитора. Програми аудиту. Тести контролю : посібник. – 3-тє видання / Ю. В. Бондар, І. В. Глушаченко, І. В. Ноєнко. – К. : ДП «Інформаційно-аналітичне агентство», 2018. 396 с.
7. Бондар Ю. В. Робочі документи аудитора. Лід Скедьюлі та програми. Аудиторська вибірка : посібник. – 2-ге видання / Ю. В. Бондар. – Київ : ДП «Інформаційно-аналітичне агентство», 2017. 396 с.
8. Босак І. П. Інформаційне забезпечення управління підприємством: економічний аспект / І. П. Босак, Є. М. Палига // Регіональна економіка. – 2007. № 4. С. 193–195.
9. Бутинець Ф.Ф. Організація бухгалтерського обліку: Підручник. - Житомир: Рута, 2012. 592 с.
10. Бухгалтерський облік у сільському господарстві: Підручник для вузів/ П.Я. Хомин, М.І. Камлик. К.: Атіка, 2012. 352 с.

11. Василенко Н. В. Хмарні технології в управленні закладом / Н. В. Василенко. – Вінниця : ВОІПОПП, 2014. 148 с.
12. Верба Н. Програмні продукти для автоматизації бухгалтерського обліку на сільськогосподарських підприємствах// Вісник аграрної науки Причорномор'я. 2015. №4. С. 132-135.
13. Волох О. К. Поняття і складові інформаційнокомунікаційної інфраструктури / О. К. Волох // *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2014. Вип. 29, ч. 2, т. 4/2. С. 29–32.
14. Голиков І. В. Управлінські інформаційні системи в аналізі та аудиті : навч. посіб. / І. В. Голиков, Л. І. Фалько ; Миколаїв. держ. ун-т ім. В. О. Сухомлинського. – Миколаїв : Вид-во НУК, 2010. 154 с.
15. Голуб Ж.О. Бухгалтерський і податковий облік на сільськогосподарських підприємствах. - К.: Знання, 2015. 123 с.
16. Голячук Н. В. Інформаційні системи і технології обліку : навчальний посібник / Н. В. Голячук. – Луцьк : ЛНТУ, 2012. 240 с.
17. Гончарук Я. А. Інформаційні системи і технології в обліку : навчальний посібник для ВНЗ. Рек. МОН України / Я. А. Гончарук, Н. С. Марушко, Д. С. Лозницький. – Львів : Магнолія, 2014. 400 с.
18. Грабова Н.М. Теорія бухгалтерського обліку: Навч. посіб. - К.: А.С.К., 2012. 266 с.
19. Гушко С. В. Управлінські інформаційні системи : навч. посібник для студентів вищих навч. закладів освіти / С. В. Гушко, А. В. Шайкан. – Львів : Магнолія Плюс, 2010. 320 с.
20. Дем'яненко М.Я. Облік у селянському (фермерському) господарстві: Посібник. К.: ІАЕ, 2011. 403 с.
21. Жук В.М. Нові методологічні засади обліку сільськогосподарської діяльності та проблеми практичного застосування П(С)БО 30 «Біологічні активи»// Облік і фінанси АПК. 2016. №6. С. 34-42.

22. Загородній А.І. Бухгалтерський облік: Основи теорії і практики: Навчальний посібник. К.: Знання, 2014. 377 с.
23. Іванюта П. В. Управлінські інформаційні системи в аналізі та аудиті : навчальний посібник / П. В. Іванюта. К. : Центр учбової літератури, 2010. 180 с.
24. Івахненко С. В. Комп'ютерний аудит: контрольні методики і технології : навч. посіб. / С. В. Івахненко. К. : Знання, 2015. 286 с.
25. Івашко Л. М. Вплив упровадження систем електронного документообігу на підвищення бізнес-ефекту на підприємстві / Л. М. Івашко // Вісн. Дніпропетровського ун-ту. 2013. № 4. С. 83–91.
26. Канцуров О.О. Облік сільськогосподарської діяльності відповідно до П(С)БО 30 «Біологічні активи»// Облік і фінанси АПК. 2016. №11. С. 90-98.
27. Кім Г. Бухгалтерський облік: Первинні документи та порядок їх заповнення. - К.: Центр навчальної літератури, 2014. 440 с.
28. Клименко О. В. Інформаційні системи і технології в обліку : навчальний посібник / О. В. Клименко. К. : Центр учбової літератури, 2018. 320 с.
29. Краєвський В. М. Обліково-інформаційні системи в управлінні економікою України / В. М. Краєвський, О. М. Костенко // Сучасні тенденції розвитку обліку, оподаткування, аналізу і аудиту : зб. матеріалів Міжнар. наук. інтернет-конф. – Київ : КНЕУ, 2017. С. 21–23.
30. Лаврінко Л. Що змінилося в обліку сільськогосподарської продукції// Баланс-Агро. 2017. №4. С. 26-27.
31. Лендел Я. В. Підвищення ефективності управління підприємством шляхом впровадження систем електронного документообігу / Я. В. Лендел // Наукові праці ДонНТУ. 2010. № 165. С. 140–148.
32. Лишиленко О.В. Бухгалтерський облік: Навч. посіб. - К.: Центр навчальної літератури, 2013. 628 с.

33. Лучко М.Р. Інформаційні системи і технології в обліку й аудиті : навчальний посібник / М. Р. Лучко, О. В. Адамик. Тернопіль : ТНЕУ, 2016. 252 с.
34. Малюга Н. Первинні документи та вимоги до їх складання: облік в сільському господарстві// Баланс-Агро. 2016. №5. С. 17-26.
35. Маренич Т.Г. Бухгалтерський облік в агроформуваннях: Підручник. К.: Професіонал, 2005. 896 с.
36. Митні інформаційні технології : навч. посіб. Рекомендовано МОН України / за ред. П. В. Пашка. К., 2011. 391 с.
37. Музиченко А. О. Розвиток бухгалтерського обліку з використанням хмарних технологій / А. О. Музиченко // *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України* : зб. наук. пр. Київ, 2018. Вип. 290. С. 203–208.
38. Огійчук М.Ф. Бухгалтерський облік на сільськогосподарських підприємствах: Підручник. К: Вища освіта, 2013 800 с.
39. Одаренко О. В. Хмарні обчислювання як актуальний ризик-тренд компаній / О. В. Одаренко // *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2014. № 1(9). С. 34–41.
40. Панченко Л.Г. Бухгалтерський облік на сільськогосподарських підприємствах: Підручник. К.: Алеута, 2016. 878 с.
41. ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ. URL : <https://vkursi.pro/card/index/pryvatne-ahropromyslove-pidpryiemstvo-voli-dar-stetsevy-33819950> (дата звернення: 14.06.2021).
42. ПАПП «ВОЛІ-ДАРВ» СТЕЦЕВИ. URL : https://youcontrol.com.ua/ru/catalog/company_details/33819950/ (дата звернення: 14.06.2021).
43. Педченко Н. С. Системний підхід до інструментарію інформаційного забезпечення стратегічного управління потенціалом розвитку підприємства / Н. С. Педченко // *Інноваційна економіка*. 2012. – № 8 (34). С. 260–266.

44. Пілевич Д. С. Теоретичне обґрунтування сутності інформаційної інфраструктури та її роль у розвитку економічних систем / Д. С. Пілевич // Проблеми і перспективи економіки та управління. 2017. № 3 (11). С. 12–19.
45. Плаксієнко В.Я. Бухгалтерський облік в сільському господарстві України: Підручник. - К.: Центр навчальної літератури, 2015. 490 с.
46. Плікус І. Й. Модель професії бухгалтера в епоху цифрових трансформацій: ключові напрями компетентностей бухгалтера / І. Й. Плікус // *Приазовський економічний вісник*. 2019. № 1(12). С. 200–205.
47. Практична методологія ІТ-аудиту / Гаврилова Л. В., Ян ван Тайнен, Шкуропат О. Г., Любиш-Родченко А. Г., Горбачев С. В. та ін. / Державна аудиторська служба України URL : <http://dkrs.kmu.gov.ua/kru/doccatalog/document?id=134082> (дата звернення: 14.06.2021).
48. ПРИВАТНЕ АГРОПРОМИСЛОВЕ ПІДПРИЄМСТВО "ВОЛІ ДАР" СТЕЦЕВИ. URL : <https://opendatabot.ua/c/33819950> (дата звернення: 14.06.2021).
49. ПРИВАТНЕ АГРОПРОМИСЛОВЕ ПІДПРИЄМСТВО "ВОЛІ ДАР" СТЕЦЕВИ. URL : <https://ring.org.ua/edr/uk/company/33819950> (дата звернення: 14.06.2021).
50. ПРИВАТНЕ АГРОПРОМИСЛОВЕ ПІДПРИЄМСТВО "ВОЛІ ДАР" СТЕЦЕВИ. URL : https://ring.org.ua/procurement_winners/07b2758041fcb9f44bb3d5abc19e154dc730f572 (дата звернення: 14.06.2021).
51. ПРИВАТНЕ АГРОПРОМИСЛОВЕ ПІДПРИЄМСТВО "ВОЛІ ДАР" СТЕЦЕВИ. URL : <https://nomis.com.ua/ru/33819950-pryvatne-ahropromyslove-pidpryemstvo-voli-dar-stetsevy> (дата звернення: 14.06.2021).
52. ПРИВАТНЕ АГРОПРОМИСЛОВЕ ПІДПРИЄМСТВО "ВОЛІ ДАР" СТЕЦЕВИ. URL : <https://odnodata.com/egrpou/33819950> (дата звернення: 14.06.2021).

53. ПРИВАТНЕ АГРОПРОМИСЛОВЕ ПІДПРИЄМСТВО "ВОЛІ ДАР" СТЕЦЕВИ. URL : <https://leadscanner.com.ua/company/33819950> (дата звернення: 14.06.2021).
54. ПРИВАТНЕ АГРОПРОМИСЛОВЕ ПІДПРИЄМСТВО "ВОЛІ ДАР" СТЕЦЕВИ. URL : <https://www.ua-region.com.ua/33819950> (дата звернення: 14.06.2021).
55. Прокопенко О. Статистична звітність сільськогосподарських підприємств// Баланс-Агро. 2016. № 1-2. С. 47-48.
56. Сонько С. П. Інфраструктура в умовах транзитивної економіки : монографія / С. П. Сонько, М. М. Скринько. Х. : Екограф, 2014. 256 с.
57. Сук Л.К. Бухгалтерський облік сільськогосподарської продукції// Бухгалтерія в сільському господарстві. 2017. № 6. С. 49-50.
58. Сук Л.К. Облік витрат і калькулювання собівартості готової продукції сільськогосподарських підприємств// Бухгалтерія в сільському господарстві. 2016. №4. С. 2-19.
59. Сусіденко В. Т. Інформаційні системи і технології в обліку : навч. посіб. / В. Т. Сусіденко. К. : Центр учбової літератури, 2016. 224 с.
60. Терещенко Л. О. Комп'ютерний аудит : навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисц. / Л. О. Терещенко, Б. В. Кудрицький. К. : КНЕУ, 2011. 226 с.
61. Терещенко Л. О. Управлінські інформаційні системи : підручник для студ. ВНЗ, що навчаються за спец. «Облік і аудит» / Л. О. Терещенко та ін. ; Державний вищий навчальний заклад «Київський національний економічний ун-т ім. Вадима Гетьмана». К. : КНЕУ, 2013. 488 с.
62. Фесенко Д. М. Актуальні питання бухгалтерського обліку в сільськогосподарських підприємствах: Навч. посіб. Полтава, 2016. 500 с.
63. Шерепа І. В. Глобальна інформаційна інфраструктура : *навчальний посібник з підготовки спеціалістів та магістрів* / І. В. Шерепа, К. С. Шулакова. – Одеса : ОНАЗ ім. О. Попова, 2009. 172 с.

64. Шквір В. Д. Інформаційні системи і технології в обліку : навч. посібник / В. Д. Шквір, А. Г. Загородній, О. С. Височан. Львів : *Видавництво Національного університету «Львівська політехніка»*, 2013. 268 с.
65. Янчева Л. М. Інформаційні системи та технології в обліку : навч. посіб. / Л. М. Янчева ; Харк. держ. ун-т харчування та торгівлі. Х., 2011. 277 с.

ДОДАТКИ

Додаток А

«1С: Підприємство»

Робочий стіл

Заказ поставщику

Заказ поставщику Д000-000103 від 01.04.2012 12:00:00

Состояние обеспечения заказов

Заказ поставщику Д...

Перейти

Анализ прием отмены

Анализ цен

Дополнения документа

Задачи

Результаты согласования

Согласование

Структура подчиненности

Провести та закрыть

Провести

Сторити на постав

Печать

Зачет оплаты

Изменить

Номер: Д000-000103 от: 01.04.2012 12:00:00 Статус: Классификация Приоритет: Средний

Поставщик: Koenig Holding GmbH Организация: Добро

Контрагент: Koenig Holding GmbH Договор: Контракт на поставку бытовой техники

Соглашение: Поставка бытовой техники Склад: Центральный склад

Товары (11)

Дополнительно

Комментарий

Добавить

Удалить

Сортировать

Подобрать товары

Цены

Скидки (наценка)

Дата поступления

Отмена строк

Склады

Всего

N	Номенклатура постав...	Номенклатура	Характеристика	Количество	Упаковка, Ед. изм.	Цена	% руч.	Сумма руч.	Сумма
1		Комбайн MOUL...	характеристик...	50,000	шт	70,00			3 500,00
2		Комбайн кузн...	характеристик...	50,000	шт	70,00			3 500,00

☐ Поступление одной датой

Итоговая сумма (EUR)

Заказано: 36 250,00

НДС: Без НДС

Оплачено: 0,00

Итоговая скидка (наценка)

Всего: 0,00 0 %

Ручная: 0,00 0 %

Этапы оплаты (Т)

Аванс: 0,00 0 %

Предоплата: 36 250,00 100 %

Кредит: 0,00 0 %

Расчеты по заказу (EUR)

Долг: 0,00 0 %

Оплачено: 36 250,00 100 %

Поступило: 36 250,00 100 %

Текущее состояние: Готов к закрытию

Додаток Б

«Базова бухгалтерія в програмі 1С: Підприємство»

Бухгалтерия для Украины, редакция 2.0. / Главный Бухгалтер (1С:Предприятие)

Начальная страница

Оборотно-сальдовая ведомость ФОП x

Главное

Руководителю

Банк и касса

Продажи

Покупки

Склад

Производство

ОС и НМА

Зарплата и кадры

Операции

Отчеты

Справочники

Администрирование

← → ☆ Оборотно-сальдовая ведомость ФОП

Период: . . - ФОП

Сформировать

Показать настройки

Печать

Регистр учета

Σ 0,00

Еще

ФОП

Оборотно-сальдовая ведомость

Выводимые данные: БУ (данные бухгалтерского учета)

Счет	Сальдо на начало периода		Обороты за период		Сальдо на конец периода	
	Дебет	Кредит	Дебет	Кредит	Дебет	Кредит
26			1 248,33		1 248,33	
28			1 020,00	380,00	640,00	
281			1 020,00	380,00	640,00	
3			21 700,00	18 594,00	3 106,00	
30			25,00		25,00	
301			25,00		25,00	
31			10 025,00	8 544,00	1 481,00	
311			10 025,00	8 544,00	1 481,00	
36			11 650,00	10 050,00	1 600,00	
361			11 650,00	10 050,00	1 600,00	
6			11 908,67	14 204,66		2 295,99
63			1 224,00	1 894,00		670,00
631			1 224,00	1 894,00		670,00
64			3 364,67	4 990,66		1 625,99
641			1 284,00	2 755,00		1 471,00
6411			1 080,00	1 080,00		
6412			204,00	1 675,00		1 471,00
642			90,00	90,00		
643			1 675,00	1 941,66		266,66
6432			1 675,00	1 941,66		266,66
644			315,67	204,00	111,67	
6442			315,67	204,00	111,67	
65			1 320,00	1 320,00		
651			1 320,00	1 320,00		
66			6 000,00	6 000,00		
661			6 000,00	6 000,00		
7			10 260,00	21 268,24	2 008,24	